

**REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNA REVIZIJSKA KOMISIJA
ZA REVIZIJO POSTOPKOV ODDAJE JAVNIH NAROČIL**

***LETNO POROČILO
ZA LETO 2006***

UVOD	3
1 ORGANIZACIJA IN NAČIN DELA	5
1. 1 POSTOPEK PRED DRŽAVNO REVIZIJSKO KOMISIJO.....	5
1. 2 NAČIN ODLOČANJA DRŽAVNE REVIZIJSKE KOMISIJE	6
1. 3 NARAVA ODLOČITEV DRŽAVNE REVIZIJSKE KOMISIJE	7
1. 3. 1 Postopek pred sodiščem	8
1. 4 POSLOVNIK DRŽAVNE REVIZIJSKE KOMISIJE ZA REVIZIJO POSTOPKOV ODDAJE JAVNIH NAROČIL	9
1. 4. 1 Splošno	9
1. 4. 2 Organizacija in način dela	9
1. 4. 3 Način dela in imenovanje senatov.....	10
1. 5 DRŽAVNA REVIZIJSKA KOMISIJA IN SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI...	12
1. 5. 1 Sodna praksa Sodišča Evropskih skupnosti in Sodišča prve stopnje	13
2 ŠTEVILO PREJETIH ZAHTEVKOV ZA REVIZIJO V LETU 2006.....	14
3 ZAHTEVKI ZA REVIZIJO, PRIKAZANI LOČENO ZA POSTOPEK PRED SPREJETJEM ODLOČITVE NAROČNIKA O DODELITVI JAVNEGA NAROČILA IN PO NJEM	19
4 PODATKI O ODLOČITVAH O ZAHTEVKIH ZA REVIZIJO V LETU 2006	22
5 PREDLOG UKREPOV ZA ODPRAVO NEPRAVILNOSTI (V SKLADU Z DRUGIM ODSTAVKOM 33. ČLENA ZRPJN)	25
5. 1 PREDLOGI ZA IZBOLJŠANJE STANJA NA PODROČJU JAVNEGA NAROČANJA	25
5. 1. 1 Komentar k noveli ZJN-2.....	25
5. 1. 2 Predlogi k spremembam ZRPJN	26
6 POSLOVANJE IN AKTIVNOSTI DRŽAVNE REVIZIJSKE KOMISIJE.....	29
6. 1 FINANČNO POSLOVANJE	29
6. 1. 1 Organiziranost finančnega poslovanja Državne revizijske komisije	29
6. 1. 2 Predstavitev izvedbe finančnega načrta za leto 2006	29
6. 2 NOTRANJI NADZOR	32
6. 3 KADRI	33
6. 4 USPOSABLJANJE	34
6. 5 SODELOVANJE Z DRUGIMI INSTITUCIJAMI IN MEDNARODNO SODELOVANJE	35
6. 5. 1 Projekt twinning	35
SKLEP.....	39
PRILOGE	40
1. ZRPJN (NEURADNO PREČIŠČENO BESEDILO)	40
2. POSLOVNIK O DELU DRŽAVNE REVIZIJSKE KOMISIJE	56

UVOD

V Letnem poročilu o delu Državne revizijske komisije za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državne revizijske komisije) za leto 2006 sta predstavljena organizacija in način dela Državne revizijske komisije, poleg tega pa tudi podatki o delu Državne revizijske komisije in o vloženih zahtevkih za revizijo.

Področje javnih naročil se je v Republiki Sloveniji začelo hitreje razvijati šele v zadnjih nekaj letih. Odločitve Državne revizijske komisije kot samostojnega in neodvisnega državnega organa, ki zagotavlja pravno varstvo ponudnikov in javnega interesa v vseh stopnjah postopkov oddaje javnih naročil, nedvomno oblikujejo tudi prakso naročnikov in ponudnikov pri uporabi Zakona o javnih naročilih (v nadaljevanju: ZJN-1). Ob zavedanju, da Državna revizijska komisija s svojimi odločitvami vpliva na razvoj tega področja in na oblikovanje enotne prakse v postopkih javnega naročanja, poročilo (s prilogami) prikazuje tudi način odločanja o spornih vprašanjih, kar naj bo vodilo za ravnanje v podobnih primerih.

Prvi del opisuje organizacijo in način dela Državne revizijske komisije. V njem je posebej izpostavljeno razmerje med Državno revizijsko komisijo in Sodiščem Evropskih skupnosti z vidika enotnega in učinkovitega pravnega varstva. Državna revizijska komisija je namreč eden tistih organov, ki bo Sodišču Evropskih skupnosti dolžna zastaviti predhodno vprašanje, če bo pri presoji revizijskega zahtevka naletela na vprašanje razlage evropskega prava ali veljavnosti sekundarne zakonodaje in pri tem štela, da je rešitev tega vprašanja potrebna za odločitev v tej zadevi.

Poročilo v drugem, tretjem in četrtem delu vsebuje vse zahtevane podatke iz 33. člena Zakona o reviziji postopkov javnega naročanja (v nadaljevanju: ZRPJN). Pri tem posebej izstopa podatek, da med šeststo štiridesetimi zahtevki za revizijo (oziroma pritožbami), o katerih je odločala Državna revizijska komisija (kar znaša skoraj 30 odstotkov več kot leto prej), ni bilo zahtevkov za revizijo, ki bi bili vloženi v javnem interesu; te lahko vložijo Ministrstvo za finance, Urad za varstvo konkurence in Državno pravobranilstvo RS.

V nadaljevanju letnega poročila so predstavljene aktivnosti in poslovanje Državne revizijske komisije. Posebej velja opozoriti na elektronsko poslovanje, vpisnik zadev in odločitve, ki so dostopne na spletnih straneh <http://www.gov.si/dkom>, kjer se lahko med drugim seznanimo tudi s pomembnejšimi odločitvami Sodišča Evropskih skupnosti s tega področja (s povzetkom v slovenskem jeziku).

Na koncu ne gre prezreti, da je Državna revizijska komisija v letu 2006 uspešno končala projekt twinning, ki ga je pridobila na podlagi natečaja Evropske komisije. V projektu, ki je trajal 17 mesecev, sta t. i. twinning partnerja (slovenska in hrvaška državna revizijska komisija) skladno z določili Priročnika za projekte tesnega medinstitucionalnega sodelovanja med

drugim pripravila obsežen pravni okvir za uporabo in delovanje učinkovitega pravnega varstva v postopkih oddaje javnih naročil v Republiki Hrvaški (tj. tako primarno kot sekundarno zakonodajo) ter izdala vrsto publikacij in priročnikov z ustreznimi referencami na vse relevantne odločitve Sodišča Evropskih skupnosti v posebni zbirki odločitev. Za večjo prepoznavnost Državne revizijske komisije in drugih institucij v postopkih javnih naročil je bila postavljena tudi spletna stran, ki vsebuje vse odločitve Državne revizijske komisije in vzorce pritožb v postopkih javnega naročanja ter opozarja na pravice ponudnikov v postopkih javnih naročil v Republiki Hrvaški. Prav tako je bilo v okviru projekta med letom organiziranih več seminarjev in delavnic ter posebej tudi mednarodna konferenca na temo pravnega varstva v javnih naročilih. Ob zavidljivem sodelovanju slovenskih in hrvaških strokovnjakov s področja revizije javnega naročanja, ki je obsegalo tudi usposabljanja, priprave analiz, dnevno dajanje nasvetov ter usmeritev za delovanje, so hrvaški kolegi obiskali primerljive institucije v evropskih državah ter se spoznali s prednostmi in slabostmi ureditev na področju pravnega varstva v teh državah. Več o tem je napisano tudi v nadaljevanju poročila.

Zapis velja skleniti z upanjem, da bo Letno poročilo spodbuda vsem, ki se z javnimi naročili ukvarjajo znanstveno, strokovno ali ljubiteljsko, da posežejo po letnem poročilu, ki je brezplačno dostopno na spletnih straneh in zgoščenki, na kateri so tudi vse odločitve Državne revizijske komisije, ki jih je sprejela v letih 2002, 2003, 2004, 2005 in 2006.

1 ORGANIZACIJA IN NAČIN DELA

Državna revizijska komisija je samostojen in neodvisen državni organ, ki zagotavlja pravno varstvo ponudnikov v vseh stopnjah postopkov oddaje javnih naročil. Prvi odstavek 4. člena ZRPJN določa: *»Pravno varstvo ponudnikov v vseh stopnjah postopkov oddaje javnih naročil zagotavlja poseben, neodvisen in samostojen državni organ nadzora nad zakonitostjo postopkov oddaje javnih naročil, Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (skrajšano: Državna revizijska komisija).«*

Poseben organ za pravno varstvo v postopkih oddaje javnih naročil je bil ustanovljen že z ZJN (Ur. l. RS, št. 24/97); to je bila komisija, pristojna za revizijo postopkov oddaje javnih naročil. S sprejemom ZRPJN in s tem določitvijo statusa in pristojnosti Državne revizijske komisije pa so bili zagotovljeni tudi formalni pogoji za vzpostavitev neodvisnega in samostojnega položaja tega organa.

Državna revizijska komisija ima predsednika in štiri člane, ki jih je imenoval Državni zbor. Sedanja sestavo Državne revizijske komisije je Državni zbor imenoval 15. 7. 2004 s Sklepom o imenovanju člana Državne revizijske komisije Jožefa Kocuvana (Ur. l. RS, št. 83/2004), 25. 4. 2006 s Sklepom o imenovanju članic Državne revizijske komisije Nataše Jeršič in Vide Kostanjevec (Ur. l. RS, št. 45/2006) in 14. 7. 2004 s Sklepom o imenovanju predsednika in članice Državne revizijske komisije Sama Červeka in Sonje Drozdek - Šinko (Ur. l. RS, št. 76/2006).

Neodvisnost Državni revizijski komisiji zagotavlja ZRPJN, ki med drugim določa, da se sredstva za delo te komisije zagotovijo v proračunu Republike Slovenije na predlog Državne revizijske komisije; o porabi teh sredstev odloča sama. Podrobnejšo organizacijo in način dela Državne revizijske komisije ureja poslovnik Državne revizijske komisije za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (Ur. l. RS, št. 44/05).

1. 1 POSTOPEK PRED DRŽAVNO REVIZIJSKO KOMISIJO

Postopek revizije se po ZRPJN začne pred naročnikom, nadaljuje pa pred Državno revizijsko komisijo, poleg primerov pritožb na podlagi 12., 13. in 17. člena ZRPJN na podlagi odstopa zahtevka za revizijo iz 17. člena ZRPJN.

Po prejemu zahtevka za revizijo predsednik Državne revizijske komisije s sklepom praviloma dodeli zahtevek za revizijo v odločanje pristojnemu senatu ter obenem določi predsednika in člane senata ali pa zahtevek dodeli posameznemu članu Državne revizijske komisije. Predsednik Državne revizijske komisije določi za odločanje o posameznem zahtevku za revizijo senat oziroma posameznega člana, odvisno od zahtevnosti primera, pri čemer upošteva vrednost predmeta javnega naročila, obsežnost dokumentacije in druge okoliščine, ki so pomembne za presojo zahtevnosti posameznega primera, in določila ZRPJN. Posamezni član Državne revizijske komisije odloča o zahtevku za revizijo, če v skladu z zakonom ali

poslovníkom ni treba imenovati senata (pri čemer velja dodati, da je bila večina zadev po teh merilih dodeljena v odločanje senatu).

Predsednik Državne revizijske komisije praviloma dodeljuje zahtevke za revizijo poročevalcu oziroma posameznemu članu, upoštevaje abecedni red začetnic priimkov članov Državne revizijske komisije po vrstnem redu prejema (t. i. načelo *naravnega sodnika*) in ob upoštevanju zaporedja dodeljenih zahtevkov vsem članom Državne revizijske komisije, ko gre za odločanje o podobni zadevi oziroma o zadevi, v kateri je določen član Državne revizijske komisije že odločal, ali če ima določen član Državne revizijske komisije posebna strokovna znanja, ki so pomembna za odločanje o zadevi (drugi odstavek 22. člena Poslovnika).

Kadar obstajajo izločitveni razlogi, mora posamezen član o njih nemudoma obvestiti predsednika Državne revizijske komisije, ki odloči o njegovi izločitvi. O izločitvi predsednika se odloči na seji Državne revizijske komisije, ki jo sklicuje in vodi član, ki nadomešča predsednika Državne revizijske komisije.

1. 2 NAČIN ODLOČANJA DRŽAVNE REVIZIJSKE KOMISIJE

Državna revizijska komisija odloča v mejah zahtevka za revizijo. Državna revizijska komisija ob upoštevanju meja zahtevka za revizijo odloča tudi o kršitvah, za katere vlagatelj ni vedel ali ni mogel vedeti, pa so vplivale na odločitev naročnika o dodelitvi naročila (19. člen ZRPJN).

Ni sporno, da mora vlagatelj zahtevka za revizijo poleg zatrjevanih kršitev navesti tudi dejstva in dokaze, s katerimi se te kršitve dokazuje. Državna revizijska komisija pa lahko pri odločanju o posameznem revizijskem zahtevku zahteva od strank tudi dodatna pojasnila. Pravila pravnega postopka, ki se v revizijskem postopku subsidiarno in smiselno uporabljajo na podlagi petega odstavka 3. člena ZRPJN, določajo (7. člen Zakona o pravnem postopku, Ur. l. RS, št. 26/99, 96/02 in 2/04; v nadaljevanju: ZPP), da morajo stranke navesti vsa dejstva, na katera se opirajo njihovi zahtevki, in predložiti dokaze, s katerimi se ta dejstva dokazuje. Sodišče sme ugotoviti dejstva, ki jih stranke niso navajale, in izvajati dokaze, ki jih stranke niso predlagale, če iz obravnave in dokazovanja izhaja, da imajo stranke namen razpolagati z zahtevki, s katerimi ne morejo razpolagati. Pri tem pa svoje odločitve ne sme opreti na dejstva, glede katerih strankam ni bila dana možnost, da se o njih izjavijo. To pomeni, da je v pravnem postopku uveljavljeno razpravno načelo. V drugem odstavku 21. člena ZRPJN pa je določeno, da lahko Državna revizijska komisija pred svojo odločitvijo zahteva dodatna pojasnila od naročnika, vlagatelja zahtevka za revizijo ali drugih udeležencev v postopku oddaje javnega naročila, pridobi strokovno ali izvedensko mnenje in si lahko ogleda tudi druge dokumente ter dejanske razmere pri strankah v postopku in zbere druge potrebne podatke za odločitev.

Poudariti je treba, da vloženi zahtevek za revizijo zadrži postopek oddaje javnega naročanja do odločitve Državne revizijske komisije, torej ima

suspenzivni učinek (prvi odstavek 11. člena ZRPJN). Na podlagi določb ZRPJN lahko naročnik predlaga, da vloženi zahtevek za revizijo ne zadrži postopka oddaje javnega naročila. Po noveli ZRPJN-D (Ur. l. RS, št. 78/06) iz leta 2006 pa mora naročnik takrat, ko bi bila ogrožena življenja ali zdravja ljudi, po predhodnem soglasju vlade v roku treh dni od prejema soglasja podati Državni revizijski komisiji predlog, da se postopek javnega naročanja nadaljuje (drugi odstavek 11. a člena ZRPJN). Državna revizijska komisija mora ob takšnem predlogu odločiti v roku treh delovnih dni od prejema omenjenega predloga, da vloženi zahtevek za revizijo ne zadrži postopka oddaje javnega naročila (tretji odstavek 11. a člena ZRPJN).

Kadar so izpolnjene vse procesne predpostavke za odločanje o zahtevku za revizijo, senat oziroma posamezen član odloči o zahtevku za revizijo in izda sklep najpozneje v 15 dneh od prejema zahtevka in celotne dokumentacije ter morebitnih dodatnih pojasnil. V utemeljenih primerih se rok za odločitev lahko podaljša za največ 20 dni (20. člen ZRPJN).

1. 3 NARAVA ODLOČITEV DRŽAVNE REVIZIJSKE KOMISIJE

Če vlagatelj v postopku revizije izkaže pravni interes in so podane tudi preostale procesne predpostavke za odločanje, Državna revizijska komisija o zahtevku odloči meritorno. Kadar Državna revizijska komisija vsebinsko odloča o zahtevku, lahko zahtevek s sklepom zavrne kot neutemeljen ali pa mu ugotovi in postopek oddaje javnega naročila razveljavi delno ali v celoti. Na podlagi prejema pisnega obvestila o umiku zahtevka za revizijo pred sprejemom odločitve Državne revizijske komisije Državna revizijska komisija postopek za revizijo ustavi. V zvezi s tem je treba dodati, da ima Državna revizijska komisija le kasatorična pooblastila, kar pomeni, da s svojim sklepom ne more nadomestiti odločitve naročnika o izbiri najugodnejšega ponudnika ali druge odločitve v postopku oddaje javnega naročila.

Seveda mora Državna revizijska komisija svojo odločitev obrazložiti in zanjo navesti razloge, lahko pa da naročniku tudi napotke za pravilno izvedbo postopka v delu, ki je bil razveljavljen (tretji odstavek 23. člena ZRPJN).

Kadar Državna revizijska komisija odloča o pritožbi vlagatelja zahtevka za revizijo zoper ravnanje naročnika na podlagi 12., 13. ali 17. člena tega zakona, lahko s sklepom pritožbo kot prepozno zavrže, zavrne kot neutemeljeno ali pa pritožbi ugotovi in v primeru pritožbe na podlagi 12. ali 13. člena tega zakona odloči, da mora naročnik odločati o zahtevku za revizijo v skladu s 16. členom tega zakona oziroma v primeru pritožbe na podlagi 17. člena tega zakona odloči, da zahtevek za revizijo sprejme v obravnavo.

Državna revizijska komisija ima tudi pooblastilo, da lahko ob sprejemu odločitve o zahtevku za revizijo od naročnika zahteva, da ji predloži poročilo o izvedbi postopka, v katerem je bil vložen zahtevek za revizijo, ali o ponovljenem postopku. Državna revizijska komisija lahko od naročnika zahteva, da skupaj s poročilom predloži dokumentacijo o postopku oziroma

izvedbi predmeta javnega naročila. Naročnik mora poročilo predložiti v roku, ki ga določi Državna revizijska komisija in ki ne sme biti daljši od šestih mesecev od prejema sklepa o zahtevku za revizijo. Če Državna revizijska komisija ugotovi, da v poročilu ni izkazana odprava nepravilnosti oziroma upoštevanje napotkov Državne revizijske komisije ali naročnik poročila ne predloži, o tem obvesti ministrstvo, pristojno za finance, vlado oziroma nadzorni organ naročnika.

Z revizijskim postopkom so povezani tudi stroški, ki jih ureja ZRPJN v 22. členu, in so praviloma vezani na uspeh v revizijskem postopku. Ob tem Državna revizijska komisija ugotavlja, da se stroški revizijskega postopka v primerjavi s prejšnjimi leti povečujejo predvsem zaradi povečane zahtevnosti sporov, ki so vezani na različna tehnična, finančna in druga strokovna vprašanja, kar zahteva vključitev izvedencev in drugih strokovnjakov pri reševanju revizijskih zahtevkov. Poleg tega opažamo, da narašča število revizijskih postopkov, v katerih stranke zastopajo pooblaščenca.

V praksi se že od uveljavitve ZRPJN postavlja vprašanje, ali je zoper odločitev Državne revizijske komisije mogoče vložiti redno ali izredno pravno sredstvo. Odgovor na zastavljeno vprašanje daje peti odstavek 23. člena ZRPJN, ki določa, da je po končanem postopku pred Državno revizijsko komisijo sodno varstvo zagotovljeno v postopku povračila škode pred sodiščem splošne pristojnosti. S takšno zakonsko rešitvijo (dokončnost odločitve, možnost dajanja napotkov za pravilno izvedbo postopka) se med drugim tudi zagotavlja obveza Direktiv Evropskih skupnosti, da mora država članica zagotoviti učinkovito izvajanje odločitev, ki jih sprejmejo organi, pristojni za postopke pravnega varstva (7. točka 2. člena Direktive 89/665/EEC in 8. točka 2. člena Direktive 92/13/EEC). Sklep Državne revizijske komisije učinkuje sam po sebi. Zakon pooblašča ta organ, da postopek razveljavi. Gre za t. i. *oblikovalni* ali *konstitutivni* sklep, zato posebna izvršba niti ni potrebna niti ni možna. Izjema je odločitev o stroških, ki je v ZRPJN določena kot izvršilni naslov (22. člen ZRPJN). Po razveljavitvi postopka ali dela postopka pravnih učinkov naročnikovih dejanj ni več. Pravna oziroma obveznostna moč sklepov je nesporna.

1. 3. 1 Postopek pred sodiščem

Vlagatelj zahtevka za revizijo lahko s tožbo pred pristojnim sodiščem uveljavlja povrnitev škode od naročnika. Z navedeno določbo ZRPJN uresničuje zahtevo iz zgoraj omenjenih Direktiv Evropskih skupnosti po zagotovitvi možnosti vložitve odškodninskih zahtevkov. Vložitev tožbe pa skladno z določbo, da je sodno varstvo zagotovljeno v postopku povračila škode pred sodiščem splošne pristojnosti, ne zadrži sklenitve pogodbe med naročnikom in izbranim ponudnikom. V pomanjkanju drugih določb velja zapisati, da prekluzivnih rokov za vložitev tožbe ni, zato velja pri tem v celoti slediti določbam o zastaranju zahtevkov iz Obligacijskega zakonika (Ur. l. RS, št. 83/01; v nadaljevanju: OZ).

Z dnem uveljavitve ZRPJN so prenehale veljati določbe od 63. do 73. člena ZJN (1997), med njimi tudi določba 70. člena, ki določa, da naročniki in revizijska komisija v postopku preverjanja zakonitosti oddaje javnega naročila uporabljajo določila zakona, ki ureja splošni upravni postopek, če ni z ZJN drugače določeno. ZRPJN prav tako kot ZJN ne ureja popolno postopka pravnega varstva, temveč se sklicuje na smiselno uporabo pravil pravnega postopka. Pravnemu varstvu uveljavljanja pravic v civilnih zadevah je namreč namenjen pravdni postopek, upravni postopek pa upravnim zadevam. Hkrati je zapis subsidiarne uporabe postopkovnih določb ZPP v zakonu nujen, saj bi drugače lahko – skladno z ZUP, po katerem se ta uporablja v vseh t. i. javnopravnih zadevah – tudi oddajo javnih naročil podredili tem določbam. Pravna narava postopka oddaje javnega naročila se zaradi možnosti, da poseben neodvisni državni organ pred sklenitvijo pogodbe oceni izbiro pogodbene stranke, ne spremeni. Tudi odločitev v revizijskem postopku ne pridobi narave upravnega akta zato, ker odločitev sprejme neodvisni državni organ – Državna revizijska komisija. V zvezi s tem velja dodati zgolj to, da je pravna ureditev, ko o civilnem sporu ne odloča *prima facie* sodišče (beri: odloča Državna revizijska komisija) z ZPP celo izrecno predvidena: »Ta zakon določa pravila postopka, po katerih sodišče obravnava in odloča v sporih iz osebnih in družinskih razmerij ter v sporih iz premoženjskih in drugih civilnopravnih razmerij fizičnih in pravnih oseb, razen če so kateri od navedenih sporov po posebnem zakonu v pristojnosti specializiranega sodišča ali drugega organa« (1. člen ZPP).

1. 4 POSLOVNIK DRŽAVNE REVIZIJSKE KOMISIJE ZA REVIZIJO POSTOPKOV ODDAJE JAVNIH NAROČIL

1. 4. 1 Splošno

Temeljni predpis, ki ureja pristojnosti, organizacijo in postopanje Državne revizijske komisije, je ZRPJN. Ta v prvem odstavku 7. člena določa, da ima Državna revizijska komisija svoj poslovnik, s katerim ureja podrobnejšo organizacijo in način dela.

Poslovnik Državne revizijske komisije za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (Uradni list RS, št. 44/05, v nadaljevanju poslovnik) ureja notranjo organizacijo in način dela Državne revizijske komisije, ki v skladu z določbami ZRPJN kot poseben, neodvisen in samostojen državni organ nadzora nad zakonitostjo postopkov oddaje javnih naročil zagotavlja pravno varstvo ponudnikov in javnega interesa v vseh stopnjah postopkov oddaje javnih naročil (1. člen), vsebuje pa tudi nekatere procesne določbe, katerih poznavanje utegne biti koristno za stranke revizijskih postopkov.

1. 4. 2 Organizacija in način dela

Poslovnik določa, da ima Državna revizijska komisija (kot to določa tudi že ZRPJN) predsednika in štiri člane; od teh je eden pooblaščen za nadomeščanje predsednika v njegovi odsotnosti. Pri tem predsednik zastopa, vodi in organizira delo Državne revizijske komisije kot institucije, člani pa

predstavljajo Državno revizijsko komisijo, ko opravljajo posamezna procesna dejanja v zadevah, odločajo o zahtevkih za revizijo in o pritožbah (3. člen).

Posebna pozornost pa je namenjena predvsem javnosti dela Državne revizijske komisije, saj poslovnik (v 7. členu) med drugim določa, da se odločitve komisije o zahtevkih za revizijo in pritožbah (potem ko se vročijo strankam) objavijo na spletnih straneh Državne revizijske komisije (www.gov.si/dkom/), kar utegne biti koristno za tiste, ki sledijo praksi Državne revizijske komisije oziroma ki poročajo o njenem delu. Na spletnih straneh se objavlja tudi vpisnik zadev, tj. seznam vseh zadev, o katerih trenutno odloča Državna revizijska komisija, s podatki o vlagatelju zahtevka za revizijo ali pritožbe, naročniku ter predmetu javnega naročila.

Glede na določbo ZRPJN, po kateri predsednik zastopa, vodi in organizira delo Državne revizijske komisije, poslovnik razmejuje pristojnosti med predsednikom in občno sejo. Predsednik zastopa in predstavlja Državno revizijsko komisijo ter je odgovoren za njeno delo in organizacijo, občna seja, ki jo sestavljajo predsednik in vsi člani Državne revizijske komisije, pa je pristojna predvsem za obravnavanje pravnih in strokovnih vprašanj, odloča pa tudi o drugih zadevah, ki so po poslovniku v njeni pristojnosti.

V zvezi s stališči ali mnenji na strokovnem kolegiju, na katerem se predstavijo zlasti tiste zadeve, ki zahtevajo preučitev strokovno zahtevnejših pravnih in dejanskih vprašanj, poslovnik določa, da stališča, izražena na kolegiju, nikakor ne morejo vplivati na odločitve, ki jih sprejme bodisi član ali senat oziroma o katerih se glasuje na občni seji.

1. 4. 3 Način dela in imenovanje senatov

V najobsežnejšem, III. delu poslovnika so natančneje določena pravila dodeljevanja zadev posameznim članom oziroma senatu. Osnovno pravilo, določeno že v ZRPJN, je, da o zahtevku za revizijo odloča posamezen član. Če je predmet revizije javno naročilo, ki ga mora naročnik objaviti v Uradnem listu EU, in v zahtevnejših zadevah pa o zahtevku za revizijo odloča senat, ki šteje tri člane. Pravila objavljanja v Uradnem listu EU so bolj ali manj jasna in so določena v Zakonu o javnih naročilih, pri čemer se vrednosti, od katerih je treba naročilo objaviti v Uradnem listu EU, razlikujejo glede na predmet in vrsto naročila ter številne druge okoliščine, kar pravila objavljanja v Uradnem listu EU nekoliko zaplete. Ob tem je treba pripomniti, da je praksa Državne revizijske komisije kot vrednost delimitacije določila vrednost revizijskega »spora«, ne pa celotne vrednosti javnega naročila. Pri ugotavljanju (siceršnje) zahtevnosti zadeve, ko imenovanje senata ni obvezno že *ex lege*, pa predsednik Državne revizijske komisije upošteva vrednost predmeta javnega naročila, obsežnost dokumentacije in druge okoliščine, ki so pomembne za presojo zahtevnosti določenega primera.

Poslovnik končno določa, da se v postopkih oddaje javnih naročil gradenj kot vrednost predmeta javnega naročila, po kateri se zadeva opredeli kot zahtevnejša v smislu obveznosti imenovanja senata, šteje vrednost, pri kateri

je za javno naročilo storitev obvezna objava v Uradnem listu EU. Tako Poslovnik uvaja pomembno kavlato, saj prag obveznega odločanja senata o zadevi pri javnih naročilih gradenj znižuje za nekaj desetkrat.

Članom ali senatu dodeljuje zadeve predsednik Državne revizijske komisije, pri čemer se praviloma dnevno prispele zadeve dodeljujejo članom Državne revizijske komisije po vrstnem redu prejema zadeve, upošteva abecedni red začetnic priimkov članov Državne revizijske komisije. Abecedni vrstni red oziroma t. i. načelo naravnega sodnika se upošteva tako pri dodeljevanju zadev posameznemu članu kot takrat, ko o zadevah odloča senat. Pri senatnem odločanju se abecedni vrstni red upošteva tudi pri določanju vloge člana v senatu (predsednik ali član). Abecednega vrstnega reda se ne upošteva zgolj takrat, ko gre za odločanje o podobni zadevi ali o zadevi, v kateri je določen član Državne revizijske komisije že odločal, ali ko ima določen član Državne revizijske komisije posebna strokovna znanja, ki so pomembna za odločanje o zadevi. Seveda veljajo tudi v slednjem primeru stroga izločitvena pravila, urejena v 24. členu poslovnika.

Poslovnik tudi natančneje določa način dela senata, v katerem je procesni vodja predsednik senata, ki združuje dosednji vlogi poročevalca in predsednika; ta ob sodelovanju s svetovalcem pripravlja osnutke procesnih in vsebinskih aktov oziroma sklepov. Način odločanja senata ostaja nespremenjen: senat odloča o zadevi z večino glasov vseh članov na nejavni seji, ki jo skliče in vodi predsednik senata, pri čemer se predsednik in člani senata ne smejo vzdržati glasovanja. Na seji je poleg predsednika in članov senata prisoten le svetovalec, ki je sodeloval v zadevi (27. člen).

Poslovnik tudi izrecno določa, da so predsednik in člani Državne revizijske komisije pri opravljanju svoje funkcije neodvisni in vezani (zgolj) na ustavo in zakon. Pravilo utegne biti pomembno z vidika presoje statusa institucije kot »sodišča« pred Sodiščem Evropskih skupnosti¹. Ohranjene so že omenjene določbe o izločitvi članov iz odločanja v zadevah, če za to obstajajo določeni razlogi, pri čemer je dodana določba, da enaka pravila glede izločitve veljajo tudi za svetovalce Državne revizijske komisije.

Na koncu poslovnik natančneje opredeljuje nekatere institute, ki so določeni že v ZRPJN, denimo rok za odločitev o zadevi in način njegovega podaljšanja, način priznavanja stroškov revizijskega postopka (med katerimi gre opozoriti zgolj na posebnost v drugem odstavku 33. člena, po katerem lahko, če stranka v postavljenem roku ne založi predujma, stroške za izdelavo mnenja založi Državna revizijska komisija) ter odločanje o nezadržanju postopka. V zvezi s slednjim poslovnik določa, da lahko o predlogu naročnika za nezadržanje postopka odloči predsednik Državne revizijske komisije. O predlogu naročnika za nezadržanje postopka lahko odloča predsednik Državne revizijske komisije, pri čemer lahko izda sklep, da vloženi zahtevek za revizijo ne zadrži nadaljnjih aktivnosti naročnika v postopku oddaje javnega naročila še pred pridobitvijo obrazloženega mnenja vlagatelja

¹ Glej točko 1. 6 tega letnega poročila.

zahtevka za revizijo. Če je predlog naročnika na Državno revizijsko komisijo vložen skupaj z zahtevkom za revizijo ali pritožbo oziroma če je zadeva že dodeljena posameznemu članu ali senatu, lahko o predlogu naročnika, da vloženi zahtevki za revizijo ne zadrži nadaljnjih aktivnosti naročnika v postopku oddaje javnega naročila, odloči posamezen član ali senat. Če je predsednik Državne revizijske komisije pred tem že izdal sklep, s katerim je odločil o predlogu naročnika za nezadržanje postopka, lahko posamezen član ali senat po prejemu zadeve ta sklep na predlog vlagatelja ali po uradni dolžnosti spremeni, če po preučitvi celotne dokumentacije ugotovi, da za to obstajajo utemeljeni razlogi.

1.5 DRŽAVNA REVIZIJSKA KOMISIJA IN SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI

Sodišča držav članic EU so odgovorna za pravilno uporabo zakonodaje EU v teh državah. Vendar pa obstaja nevarnost, da bodo sodišča v različnih državah različno razlagala zakonodajo EU. Zato je pravno varstvo zagotovljeno tudi pred organi Evropske skupnosti. S tega stališča so pomembne tudi odločitve Sodišča Evropskih skupnosti. Vloga Sodišča Evropskih skupnosti je pri nastajanju evropskega prava pomembna zlasti iz razloga, ker je to izključno pristojno za enotno razlago in uporabo pravil Skupnosti. Sodišče Evropskih skupnosti je v grobem pristojno za odločanje o sporih med državami članicami, institucijami v EU in za odločanje o predhodnih vprašanjih (t. i. predhodno odločanje, angl. *preliminary rulings*). Najpogostejši akti Evropske skupnosti so direktive, ki sicer niso neposredno uporabljive, temveč so kot navodilo pri urejanju vprašanj v nacionalni zakonodaji. Problem neposredne uporabljivosti pa se zlasti pokaže pri pravnih normah, ki urejajo posebne pravne položaje, kot so npr. obvezna postopkovna ravnanja. V tem primeru sme po 234. členu PES vsako sodišče ali tribunal katere koli od držav članic², ki pri reševanju katere koli zadeve

² V primeru C 54/96, Dorsch Consult Ingenieurgesellschaft mbh proti Bundesbaugesellschaft Berlin mbh, se srečamo z zanimivo dilemo. Status revizijskega organa je Sodišče ES presojalo na podlagi zastavljenega predhodnega vprašanja. Ker pa je predhodna vprašanja dopustno zastavljati samo sodiščem ali tribunalom, je Sodišče ES že z dopustitvijo obravnave vprašanja de facto tudi pritrdilno odločilo o tem, da ima revizijski organ (Nemška zvezna nadzorna komisija za javna naročila) status sodnega organa. Sodišče Evropskih skupnosti je zapisalo, da določeni instituciji prizna status sodišča ali tribunala v primeru pozitivnega odgovora na vseh šest zastavljenih vprašanj, in sicer:

- 1) ali je organ ustanovljen na podlagi zakona,
- 2) ali gre za organ stalne narave,
- 3) ali so njegove odločitve obvezujoče,
- 4) ali poteka postopek inter partes,
- 5) ali odloča organ na podlagi pravnih pravil ter
- 6) ali gre za neodvisno telo. Sodišče je na vprašanje, ali gre za neodvisno telo, odgovorilo z argumenti, da zakon določa izrecno neodvisnost organa in neodvisnost članov ter njihovo vezanost (samo) na zakon.

Odločitev o priznanju statusa sodišča ali tribunala prima facie nesodnim nadzornim organom je Sodišče Evropskih skupnosti potrdilo v primeru C 103/97, Josef Köllensperger GmbH & Co.Kg, Atzwanger AG proti Gemeindeverband Bezirkskrankenhaus Schwaz, ko je odločalo o statusu Urada za javna naročila dežele Tirolske kot o glavnem vprašanju, torej, ali ima Urad za javna naročila dežele Tirolske status sodišča ali tribunala v smislu določbe 234. člena Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti. Kot v zgornjem primeru je tudi tu sodišče

naleti na vprašanje razlage evropskega prava ali veljavnosti sekundarne zakonodaje in pri tem šteje, da je rešitev tega vprašanja potrebna za odločitev v tej zadevi, zahtevati od Sodišča Evropskih skupnosti, da o vprašanju odloči. Kadar gre za sodišče ali tribunal zadnje instance v državi članici, pa ne gre le za pravico, temveč tudi za obveznost. Tako sodišče je vprašanje razlage evropskega prava ali veljavnosti sekundarne zakonodaje Evropske skupnosti dolžno poslati Sodišču Evropske skupnosti in počakati s postopkom do njegove rešitve. Če se v tej zvezi osredotočimo konkretno na Državno revizijsko komisijo za revizijo postopkov oddaje javnih naročil, bo Sodišču Evropske skupnosti dolžna zastaviti predhodno vprašanje, če bo pri presoji revizijskega zahtevka naletela na vprašanje razlage evropskega prava ali veljavnosti sekundarne zakonodaje in pri tem štela, da je rešitev tega vprašanja potrebna za odločitev v tej zadevi.

1. 5. 1 Sodna praksa Sodišča Evropskih skupnosti in Sodišča prve stopnje

S prvim majem 2004 je naša država postala članica Evropske unije, s čimer je pravni red Skupnosti postal del nacionalnega pravnega sistema. Državna revizijska komisija je odločitve obeh sodišč iz Luksemburga, ki so eden ključnih virov evropskega prava, spremljala, ažurno objavljala in predvsem dosledno upoštevala pri svojem odločanju.

postavilo oziroma določilo šest predpostavk, ki morajo biti v celoti (kumulativno) izpolnjene, da bi določeni instituciji priznalo status sodišča ali tribunala, in sicer:

- 1) ali je organ ustanovljen na podlagi zakona,
- 2) ali je organ stalne narave,
- 3) ali so njegove odločitve obvezujoče,
- 4) ali poteka postopek inter partes,
- 5) ali odloča na podlagi pravnih pravil ter
- 6) ali gre za neodvisno telo (glej primer Dorsch C 54/96).

Sodišče je dokaj hitro ugotovilo, da je prvih pet pogojev v celoti izpolnjenih, zaustavilo pa se je pri vprašanju, ali gre za neodvisno telo. Predpostavko neodvisnosti je presojalo z vidika

- a) nezmožnosti razrešitve njegovih članov in
- b) izrecne prepovedi dajanja navodil le-tem.

Status sodišča oziroma tribunala gre z vidika primerljive prakse Sodišča Evropskih skupnosti priznati tudi Državni revizijski komisiji. Primerljive odločitve sodišča srečamo še v zadevah C-103/97, Josef Köllensperger, C-44/96 Mannesmann, C-178/99 Salzmann, C-110/98 in C-147/98 Gabalfrisa, C-111/94 Job Centre, C-134/97, Victoria Film, C-53/03 GlaxoSmithKline.

2 ŠTEVILO PREJETIH ZAHTEVKOV ZA REVIZIJO V LETU 2006

Državna revizijska komisija je v letu 2006 prejela v odločanje 640 zahtevkov za revizijo³, leto prej 497 zahtevkov, v letu 2004 378 zahtevkov, leta 2003 363 zahtevkov, v letu 2002 je bilo zahtevkov za revizijo 323, v letih 2001 in 2000 pa 306 oziroma 242. Pri tem je treba dodati, da smo v letu 2000 pri analizi in ugotavljanju števila revizijskih zahtevkov upoštevali njihovo število po prejetih zadevah, v letih 2001, 2002, 2003 in 2004 pa smo končno število zahtevkov ugotavljali po dejanskem številu, to je po številu prejetih zahtevkov. Ugotovili smo namreč, da je v postopkih revizije vedno več revizijskih zadev, pri katerih sta vložena dva ali več zahtevkov za revizijo.

V letu 2006 smo prejeli v odločanje 640 zahtevkov za revizijo, kar je v primerjavi z letom prej 28,8-odstotno povečanje. Primerjalno z letom 2004, v katerem smo prejeli 378 zahtevkov za revizijo, ugotavljamo 69,3-odstotno povečanje, v primerjavi z letom 2003 se je število zahtevkov povečalo za 76,3 %, primerjalno z letom 2002 za 98,1 %, glede na leto 2001 je bilo povečanje 109,1-odstotno, v primerjavi z letom 2000 pa kar 164,5-odstotno.

Če primerjamo število prejetih zadev (ne glede na število revizijskih zahtevkov pri posamezni zadevi), ugotovimo, da je povečanje števila zadev v letu 2006 (505 prejetih zadev) v primerjavi z letom 2005 (422 prejetih zadev) večje za 19,7 %, v primerjavi z letom 2004 (333 prejetih zadev) pa je ta odstotek še precej večji (51,7 %). V primerjavi z letom 2003 (312 prejetih zadev) je bilo povečanje 61,9-odstotno, primerjalno z letom 2002 (291 prejetih zadev) 73,5-odstotno, z letom 2001 (279 prejetih zadev) 81-odstotno, glede na leto 2000 (242 prejetih zadev) pa ugotavljamo kar 108,7-odstotno povečanje števila zadev.

³ V nadaljevanju uporabljamo pojem »zahtevki za revizijo«, vendar so v predstavljenih številkah zajete tudi pritožbe in predlogi po 11. členu ZRPJN, ki so vloženi samostojno (ne v okviru odločanja o zahtevkih za revizijo).

Število zahtevkov za revizijo tudi ni enako skupnemu številu opravljenih števil, saj se pod eno opravilno številko pogosto združi dva ali več zahtevkov za revizijo in se jih obravnava skupaj.

Grafikon št. 1 – Skupno število prejetih zahtevkov za revizijo v letih 2000–2006

Tabela št. 1 – Število prejetih zahtevkov za revizijo v letu 2006 po vrsti postopka oddaje javnega naročila v primerjavi z letoma 2004 in 2005

Zap. Štev.	Vrsta postopka oddaje javnega naročila	Število prejetih zahtevkov po letih		
		2004	2005	2006
1	Odprti postopek	242	346	400
2	Naročilo male vrednosti	35	69	71
3	Omejeni postopek	62	64	100
4	Podelitev koncesije	6	0	6
5	Postopek s pogajanjem brez predhodne objave	20	9	38
6	Postopek s pogajanjem po predhodni objavi	2	1	3
7	Oddaja z natečajem (96. čl. ZJN-1)	7	2	9
8	Kvalifikacijski sistem	0	0	3
9	Izjeme	4	6	10
SKUPAJ		378	497	640

V letu 2006 opazimo precejšnje povečanje števila vloženih zahtevkov za revizijo v postopkih oddaje javnih naročil s pogajanjem brez predhodne objave, in sicer 322-odstotno v primerjavi z letom 2005, v postopkih oddaje javnih naročil po omejenem postopku pa 56,3-odstotno. Število vloženih zahtevkov za revizijo v postopkih oddaje javnih naročil po odprtem postopku se je v primerjavi z letom 2005 povečalo, in sicer za 15,6 %, kar pa ne predstavlja bistvenega odstopanja, saj porast predstavlja splošni trend povečanja prejetih zahtevkov za revizijo v letu 2006.

Glede na predhodno leto je Državna revizijska komisija obravnavala tudi šest zahtevkov, ki so se nanašali na podelitev koncesij (v lanskem letu jih pred Državno revizijsko komisijo ni bilo, pač pa se je število v zvezi z njimi izenačilo z letom 2004), in tri zadeve, ki so se nanašale na kvalifikacijski sistem (teh v predhodnih dveh letih ni bilo). V postopkih oddaje javnih naročil malih vrednosti in v postopku s pogajanjem po predhodni objavi ni bistvenega odstopanja.

Grafikon št. 2 – Število prejetih zahtevkov za revizijo v letu 2006 po vrsti postopka oddaje javnega naročila v primerjavi z letoma 2004 in 2005

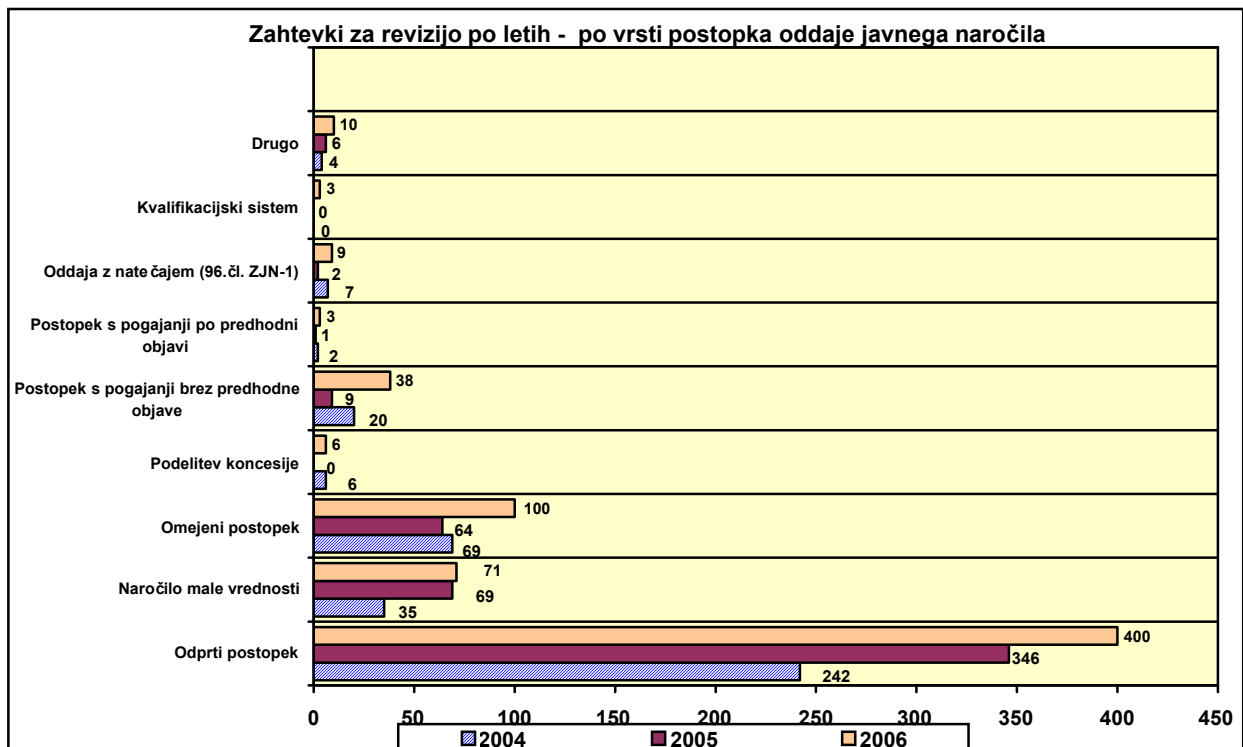

Tabela št. 2 – Število prejetih zahtevkov za revizijo v letu 2006 po predmetu oddaje javnega naročila v primerjavi z letoma 2004 in 2005

Zap. Štev.	Predmet javnega naročila	Število prejetih zahtevkov po letih		
		2004	2005	2006
1	Blago	184	214	290
2	Storitve	137	190	244
3	Gradnje	53	93	106
SKUPAJ		374	497	640

V letu 2005 je bilo opaziti povečanje števila prejetih zahtevkov za revizijo pri vseh predmetih oddaje javnega naročila, v letu 2006 pa se je opazno povečalo število prejetih zahtevkov za revizijo na področju naročanja blaga (za 35,5 %) in na področju naročanja storitev (za 28,4 %). Porast števila prejetih zahtevkov za revizijo je opaziti tudi na področju naročanja gradenj, in sicer 14-odstotno.

Grafikon št. 3 – Grafikon števila prejetih zahtevkov za revizijo v letu 2006 po predmetu oddaje javnega naročila v primerjavi z letoma 2004 in 2005

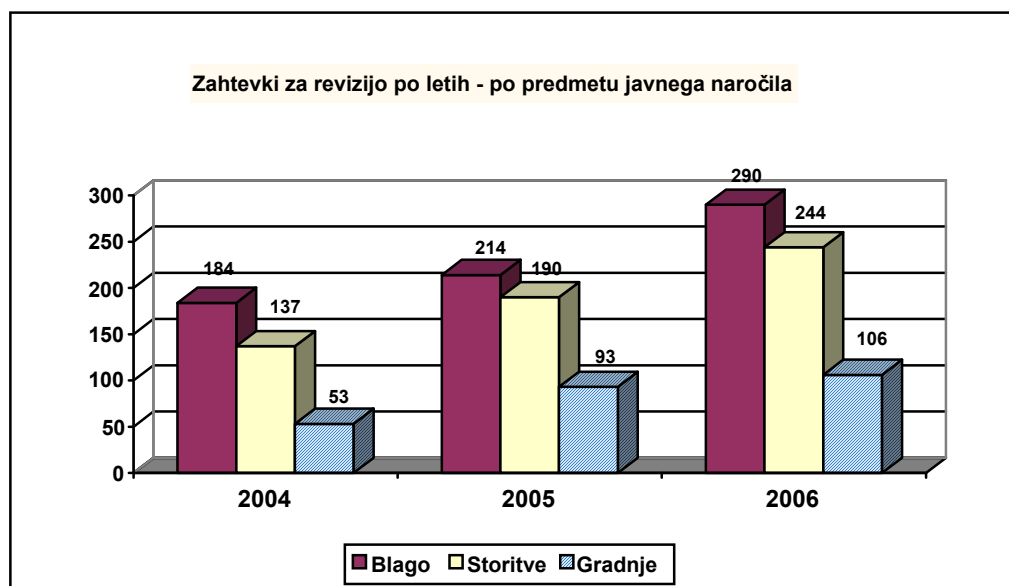

Tabela št. 3 – Število prejetih zahtevkov za revizijo v letu 2006 po mesecih v primerjavi z letoma 2004 in 2005

Zap. št.	Število prejetih zahtevkov po mesecih	Število prejetih zahtevkov po letih		
		2004	2005	2006
1	Januar	26	45	52
2	Februar	27	35	47
3	Marec	30	44	54
4	April	25	49	36
5	Maj	30	37	42
6	Junij	23	35	60
7	Julij	33	53	67
8	Avgust	34	42	62
9	September	39	41	63
10	Oktober	40	29	45
11	November	39	48	64
12	December	32	39	48
SKUPAJ		378	497	640

Tabela št. 4 – Število prejetih zahtevkov za revizijo v letu 2006 po naročnikih (najpogostejši)

Zap. št.	Naročnik	Skupaj
1	Ministrstvo za zdravje	58
2	Družba RS za avtoceste	43
3	Ministrstvo za javno upravo	33
4	Javna agencija za železniški promet RS Maribor	27
5	Klinični center Ljubljana	27
6	Pošta Slovenije, d.o.o., Maribor	15
7	Ministrstvo za notranje zadeve	12
8	Mestna občina Ljubljana	12
9	Elektro Maribor, d.d.	11
10	Mestna občina Maribor	11

K zgornji tabeli velja dodati opozorilo, da število vloženih zahtevkov za revizijo zoper postopke oddaje javnih naročil navedenih naročnikov nikakor ne pomeni, da gre v teh primerih tudi za največje kršitelje predpisov o javnih naročilih.

3 ZAHTEVKI ZA REVIZIJO, PRIKAZANI LOČENO ZA POSTOPEK PRED SPREJETJEM ODLOČITVE NAROČNIKA O DODELITVI JAVNEGA NAROČILA IN PO NJEM

Državna revizijska komisija je v skladu s prvim odstavkom 33. člena ZRPJN Vladi Republike Slovenije dolžna med drugim sporočiti tudi podatke, ki prikazujejo zahteve za revizijo, vložene pred odločitvijo naročnika in (ločeno) po sprejetju odločitve naročnika o dodelitvi javnega naročila. V zvezi s tem velja opozoriti, da je 1. 7. 2005 začela veljati novela ZRPJN, ki je spremenila peti odstavek 12. člena ZRPJN. Ta je pred novelo določal, da vlagatelj zahtevka za revizijo po prejemu odločitve naročnika o dodelitvi naročila oziroma o priznanju sposobnosti ne more navajati kršitev, ki so mu bile ali bi mu morale biti znane pred prejemom te odločitve naročnika, pa kljub temu ni vložil zahtevka za revizijo že pred prejemom odločitve naročnika o dodelitvi naročila oziroma o priznanju sposobnosti. Navedena zakonska določba je torej razlikovala med kršitvami, za katere je vlagatelj vedel ali bi bil moral vedeti že pred prejemom odločitve naročnika o dodelitvi naročila (oziroma v prvi fazi omejenega postopka pred prejemom odločitve naročnika o priznanju sposobnosti), ter kršitvami, s katerimi se je vlagatelj seznanil šele po prejemu odločitve naročnika o dodelitvi naročnika (priznanju sposobnosti). Namen takšne vsebinske prekluzije je bil preprečiti situacije, ko je ponudnik ob objavi razpisa ali pregledu razpisne dokumentacije sicer opazil domnevne nepravilnosti, vendar zoper njih ni reagiral takoj, ker je pričakoval ugoden izid, zahtevke za revizijo pa je vložil šele potem, ko se postopek oddaje javnega naročila zanj ni končal ugodno. Vendar ta namen s prejšnjo določbo petega odstavka 12. člena ZRPJN ni bil v celoti dosežen. Ponudniki se namreč z naročnikovo odločitvijo o izbiri najugodnejšega ponudnika praviloma res seznanijo šele ob formalnem prejemu odločitve naročnika o dodelitvi naročila, vendar pa se že na javnem odpiranju ponudb seznanijo s ponudbenimi cenami ter drugimi ponudbenimi elementi, ki vplivajo na poznejše ocenjevanje ponudb. Zato lahko praviloma že na javnem odpiranju ponudb ugotovijo, katera od ponudb bo izbrana kot najugodnejša. Ponudnik, ki je že na javnem odpiranju ponudb ugotovil, da njegova ponudba ni najugodnejša, je tako imel možnost vložiti zahtevek za revizijo zoper vsebino razpisne dokumentacije tudi potem, ko mu je postalo jasno, da predmetnega naročila ne bo pridobil. Poleg tega se je v praksi tudi dogajalo, da so se ponudniki izogibali vročitvi odločitve naročnika o dodelitvi naročila (z njo pa so se seznanili na neformalen način, npr. od drugih ponudnikov, ki so takšno odločitev že prejeli), potem pa so, če odločitev ni bila v skladu z njihovimi pričakovanji, vložili zahtevek za revizijo zoper vsebino razpisne dokumentacije, na katero pa pred tem (v pričakovanju ugodnega izida postopka) niso imeli pripomb. Nov, peti odstavek 12. člena ZRPJN je zato možnost vložitve zahtevka za revizijo, v katerem se zatrjujejo nepravilnosti v zvezi z objavo razpisa in/ali razpisno dokumentacijo, omejil najpozneje do roka, ki je določen za predložitev ponudb oziroma prijav, razen ko vlagatelj dokaže, da zatrjevanih kršitev objektivno ni bilo mogoče ugotoviti pred tem rokom.

Tabela št. 5 – Število prejetih zahtevkov za revizijo v letu 2006 po vrsti postopka oddaje javnega naročila pred odločitvijo naročnika o dodelitvi javnega naročila in po njej

Zap. Štev.	Vrsta postopka oddaje javnega naročila	Število prejetih zahtevkov za revizijo v letu 2006		
		Pred odločitvijo naročnika o dodelitvi JN	Po odločitvi naročnika o dodelitvi JN	SKUPAJ
1	Odprti postopek	123	277	400
2	Naročilo male vrednosti	7	64	71
3	Omejeni postopek	54	46	100
4	Podelitev koncesije	4	2	6
5	Postopek s pogajanjem brez predhodne objave	15	23	38
6	Postopek s pogajanjem po predhodni objavi	2	1	3
7	Oddaja z natečajem (96.čl. ZJN-1)	0	9	9
8	Kvalifikacijski postopek	0	3	3
9	Izjeme	3	7	10
SKUPAJ		208	432	640

Iz predloženih podatkov lahko ugotovimo, da je bilo 208 zahtevkov za revizijo vloženih pred odločitvijo naročnika o dodelitvi naročila, 432 pa po odločitvi naročnika o dodelitvi naročila. V letu 2005 je bilo 136 zahtevkov za revizijo vloženih pred odločitvijo naročnika o dodelitvi naročila, 361 pa po njej. Podobno razmerje vloženih zahtevkov pred odločitvijo o dodelitvi naročila in po njej ugotavljamo tudi v letu 2004 (135 pred odločitvijo o dodelitvi naročila in 271 po njej).

Tabela št. 6 – Število prejetih zahtevkov za revizijo v letu 2006 po predmetu oddaje javnega naročila pred odločitvijo naročnika o dodelitvi javnega naročila in po njej

Zap. števil.	Predmet javnega naročila	Število prejetih zahtevkov za revizijo v letu 2006		
		Pred odločitvijo naročnika o dodelitvi JN	Po odločitvi naročnika o dodelitvi JN	SKUPAJ
1	Blago	102	188	290
2	Storitve	73	171	244
3	Gradnje	33	73	106
SKUPAJ		208	432	640

Tabela št. 7 – Število rešenih zahtevkov za revizijo v letu 2006 po vrsti odločitve pred odločitvijo naročnika o dodelitvi javnega naročila in po njej

Zap. št.	Vrsta odločitve o zahtevku za revizijo	Število rešenih zahtevkov za revizijo v letu 2006		
		Pred odločitvijo naročnika o dodelitvi JN	Po odločitvi naročnika o dodelitvi JN	SKUPAJ
1	Zavrnen zahtevek za revizijo	78	185	263
2	Razveljavljen postopek v celoti	27	13	40
3	Razveljavljena odločitev o izbiri	2	85	87
4	Umik zahtevka	3	11	14
5	Zavržen zahtevek	22	50	72
6	Delno razveljavljen postopek	57	47	104
7	Vrnjeno naročniku v odločanje	2	7	9
8	Drugo	2	12	14
SKUPAJ		193	410	603

Opomba: Sedemintrideset prejetih zahtevkov je še v odločanju pri Državni revizijski komisiji.

Iz zgornje tabele je mogoče razbrati, da je bilo v revizijski postopkih pred odločitvijo naročnika o dodelitvi javnega naročila kot vsebinsko neutemeljenih zavrnenih 40,4 % zahtevkov, po odločitvi naročnika pa 45,6 % zahtevkov za revizijo. Podrobnejše podatke o tem vsebuje naslednja točka letnega poročila.

4 PODATKI O ODLOČITVAH O ZAHTEVKIH ZA REVIZIJO V LETU 2006

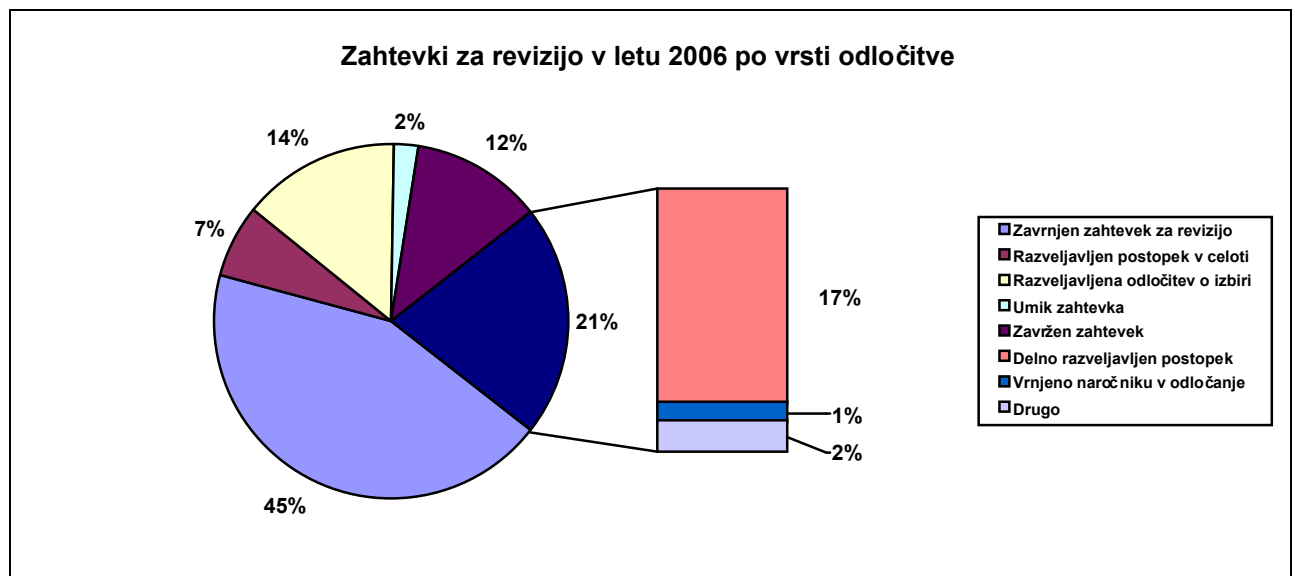
Tabela št. 8 – Število rešenih zahtevkov za revizijo v letu 2006 po vrsti odločitve o zahtevku v primerjavi z letoma 2004 in 2005

Zap. Štev.	Vrsta odločitve o zahtevku za revizijo	Število rešenih zahtevkov po letih		
		2004	2005	2006
1	Zavrnen zahtevek za revizijo	137	197	263
2	Razveljavljen postopek v celoti	54	50	40
3	Razveljavljena odločitev o izbiri	69	81	87
4	Umik zahtevka	11	8	14
5	Zavržen zahtevek	40	66	72
6	Delno razveljavljen postopek	35	53	104
7	Vrnjeno naročniku v odločanje	21	27	9
8	Drugo	7	11	14
SKUPAJ		374	493	603

Opomba: 37 prejetih zahtevkov je še v odločanju pri Državni revizijski komisiji.

Ob tem je treba opozoriti, da je morala Državna revizijska komisija pri podatkih o odločitvah v času priprave letnega poročila upoštevati podatke o rešenih zahtevkih za revizijo pred njegovo pripravo. ZRPJN namreč Državni revizijski komisiji določa rok za oddajo letnega poročila do konca januarja. Glede na obliko, v kateri se izdaja letno poročilo, je bilo treba pripraviti analizo rešenih zadev na dan 31. 12. 2006.

Grafikon št. 4 – Rešeni zahtevki za revizijo v letu 2006 po vrsti odločitve o zahtevku

Iz predloženih podatkov lahko ugotovimo, da so podatki o vrstah odločitev primerljivi z letom 2005. Tako smo v letu 2006 v 38 % sledili vlagateljem (v letu 2005 v 38 % ter v letu 2004 v 41 %) in vsaj delno oziroma v celoti razveljavili postopek oddaje javnih naročil. Če ta podatek primerjamo z letom 2000, ko smo v 48 % sledili vlagateljem in delno ali v celoti razveljavili postopek oddaje javnega naročila, ter z letom 2001 (kar v 53 %), ugotovimo, da ta odstotek v primerjavi s prejšnjimi leti nenehno pada.

V letu 2006 se je število umaknjenih zahtevkov za revizijo pred Državno revizijsko komisijo v primerjavi z letom 2005 povečalo za 75 %. Vlagateljem zahtevkov za revizijo ne gre oporekati njihove avtonomne pravice, da z zahtevkom za revizijo prosto razpolagajo do odločitve Državne revizijske komisije, kljub temu pa je to podatek, ki bi zahteval podrobnejšo analizo, za katero nismo pristojni. Lahko le ugotovimo, da vlagatelji zahtevkov za revizijo razlogov za umik ne navajajo; ko so ti izjemoma navedeni, pa z revizijskim postopkom praviloma nimajo neposredne pravnorelevantne povezave.

Tabela št. 9 – Število vloženih zahtevkov za revizijo v letu 2005 po vlagateljih

Zap. št.	Vloženi zahtevki po vlagateljih v letu 2006	Število vloženih zahtevkov	Število rešenih zahtevkov
1	Kandidati oz. ponudniki	640	603
2	Ministrstvo za finance Sektor za javna naročila, gospodarske javne službe in koncesije	0	0
3	Urad RS za varstvo konkurence	0	0
4	Državno pravobranilstvo RS	0	0
SKUPAJ		640	603

Iz tabele št. 9 je razvidno, da je Državna revizijska komisija v letu 2006 (enako tudi v letih 2005 in 2004) obravnavala zgolj zahtevke za revizijo (oziroma pritožbe) kandidatov oziroma ponudnikov (od 640 vloženih zahtevkov je do 31. 12. 2006 odločila v 603 primerih), ne pa tudi zahtevkov za revizijo, ki bi bili vloženi v javnem interesu.

Tabela št. 10 – Število rešenih zahtevkov za revizijo v letu 2006 po posameznih intervalnih obdobjih odločanja (v dnevih) v primerjavi z letoma 2004 in 2005

Zap. št.	Intervalno obdobje odločanja o zahtevku za revizijo v dnevih	Število rešenih zahtevkov za revizijo		
		2004	2005	2006
1	1–5	127	191	160
2	6–10	128	148	169
3	11–15	77	119	180
4	16–20	18	28	38

5	21-25	5	3	16
6	26-30	9	2	12
7	31-35	3	1	18
8	36-40	3	1	4
9	41-45	2	0	2
10	46-50	1	0	1
11	51-55	1	0	1
12	56-60	0	0	0
13	61-65	0	0	0
14	66-70	0	0	1
15	71-75	0	0	1
SKUPAJ		374	493	603

Opomba: Sedemintrideset prejetih zahtevkov je še v odločanju pri Državni revizijski komisiji.

Državna revizijska komisija je, upoštevaje delovne dneve v letu 2006, izdala povprečno 2,4 odločitve na dan, kar je glede na obseg odločitev (zaradi zahtevnosti in obsežnosti navedb v zahtevkih za revizijo), ki v skupnem številu znaša kar 4586⁴ strani odločitev, ob povečanju števila zahtevkov za revizijo predstavljalo bistveno povečan obseg dela Državne revizijske komisije v primerjavi z leti 2000, 2001, 2002, 2003, 2004 in 2005.

Pri analizi reševanja prejetih zahtevkov za revizijo v letu 2006 smo poskušali izraziti ocenjeno vrednost javnih naročil, o katerih je Državna revizijska komisija odločala v letu 2006, in pri tem pridobili razpoložljive podatke iz sklepov o začetku postopka (21. člen ZJN-1). Pri tem smo ugotovili, da je ocena skupne vrednosti obravnavanih zahtevkov za revizijo okoli 521 milijard SIT (v letu prej 219 mrd SIT, leta 2004 okoli 121 mrd in v letu 2003 okoli 110 mrd SIT). Velja poudariti, da pri tem ne moremo izraziti vrednosti razlike pri izbiri ponudbenih vrednosti pred vložitvijo zahtevkov za revizijo in po naši odločitvi iz najmanj dveh razlogov: zahtevki za revizijo se vlagajo tudi v fazi pred izbiro ponudbe, torej v fazi, ko ponudbe še niso oddane, poleg tega pa nimamo podatkov o poznejših odločitvah naročnikov po prejemu odločitev Državne revizijske komisije.

⁴ V letu 2001 je bilo skupno število strani vseh odločitev 2012, kar je predstavljalo povprečno 6,3 strani na odločitev, povprečno število strani na odločitev v letu 2002 je 7,3 strani, leto pozneje 7,2 strani, v letu 2004 7,7 strani, v letu 2005 11,8 strani ter v letu 2006 7,6 strani.

5 PREDLOG UKREPOV ZA ODPRAVO NEPRAVILNOSTI (V SKLADU Z DRUGIM Odstavkom 33. ČLENA ZRPJN)

5. 1 PREDLOGI ZA IZBOLJŠANJE STANJA NA PODROČJU JAVNEGA NAROČANJA

5. 1. 1 Komentar k noveli ZJN-2

Čeprav gre za ureditev, ki bo bistveno vplivala na delo Državne revizijske komisije, ta žal ni bila povabljena k sodelovanju pri pripravi novega Zakona o javnem naročanju (ZJN-2), ki je stopil v veljavo 23. decembra 2006, uporabljati pa se je začel 7. januarja 2007. Glede na to, da novi zakon uvaja vrsto novosti (novi postopki za oddajo javnih naročil, denimo konkurenčni dialog, postopek zbiranja ponudb po predhodni objavi in postopek zbiranja ponudb; posebne tehnike naročanja, kot so dinamični nabavni sistemi, elektronske dražbe in okvirni sporazumi; nove pravne opredelitve, npr. »(ne)popolna«, »nesprejemljiva«, »nepravilna« in »neprimerna« ponudba; prenos pristojnosti za odločanje v postopkih o prekršku itd.), menimo, da bo izvajanje ZJN-2 v praksi odprlo nekaj bistvenih vprašanj tako na področju izvajanja postopkov javnih naročil kot tudi v postopkih revizije.

Tako na primer v tem trenutku ostaja nejasno, ali je pri oddaji posameznih javnih naročil na podlagi sklenjenega okvirnega sporazuma sploh mogoče vložiti zahtevek za revizijo oziroma kakšna je v takšnem primeru pot pravnega varstva – v skladu s sedmim in devetim odstavkom 32. člena so namreč naročniki dolžni obvestiti ponudnike (le) o sklenitvi okvirnega sporazuma, niso pa tega dolžni storiti, kadar sklepajo posamezne pogodbe na temelju okvirnega sporazuma. Prepričani smo, da bo nova ureditev okvirnih sporazumov v ZJN-2 v praksi kmalu zahtevala ustrezno dopolnitev.

Prav tako utegne po našem mnenju nova pravna opredelitev »formalno nepopolne ponudbe« iz 17. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-2 v praksi vsaj na začetku izvajanja zakona povzročiti določene težave, saj zakon ne nudi nobenih usmeritev glede presoje, kdaj je formalno pomanjkljivost ponudbe treba obravnavati kot »bistveno«.

Težave v vodenju postopka revizije lahko povzroči tudi določba 79. člena ZJN-1, ki (poleg že doslej obstoječe možnosti, da se zahteva obrazloženo obvestilo o oddaji javnega naročila) uvaja možnost »pisnega opozorila«, na podlagi katerega lahko naročnik svojo odločitev o oddaji javnega naročila »spremeni in sprejme novo« (drugi odstavek 79. člena). Določba 79. člena uvaja tudi možnost »zavrženja« zahteve po dodatni obrazložitvi odločitve o oddaji javnega naročila (tretji odstavek 79. člena), pri čemer ne določa posebnega pravnega sredstva zoper takšno naročnikovo odločitev. Glede na vrsto različnih možnosti postopanja strank, ki jih daje 79. člen ZJN-2, se utegne praksa vodenja revizijskih postopkov spoprijemati z zapletenimi procesnimi situacijami, v katerih bo zlasti težko presojati pravočasnost vložitve zahtevka za revizijo.

Določene (predvsem organizacijske) težave bo morda prinesel tudi prenos pristojnosti za odločanje v postopkih o prekršku na Državno revizijsko komisijo.

5. 1. 2 Predlogi k spremembam ZRPJN

Državna revizijska komisija je naknadno uvrščena v projektno skupino za pripravo izhodišč za oblikovanje novega zakona, ki bi urejal pravno varstvo v postopkih javnega naročanja. Državna revizijska komisija se ni strinjala s predlogi in ugotovitvami nekaterih članov te skupine ter je pripravila svoja izhodišča, ki temeljijo predvsem na praktičnih izkušnjah iz vsakodnevne prakse DRK. DRK je izhodišča skupaj s konkretnimi predlogi že poslala vsem članom projektne skupine. Predloge so obravnavali na drugem sestanku skupine in jih zelo pozitivno ocenili.

Državna revizijska komisija glede sprememb ZRPJN ugotavlja in predlaga naslednje:

- Ime neodvisnega nadzornega organa naj se ne spremeni, saj je naziv Državna revizijska komisija uveljavljen, prepoznaven in pravšen za poimenovanje institucije. Jasno pa je, da bi bilo treba vsaj s teoretičnega vidika omogočiti pravo pravno varstvo v smislu ugotovitve in odprave nezakonite odločbe DRK. Takšna ureditev pa v praksi naleti na nekatere (finančne in organizacijske) težave.
- Če bi DRK delovala kot prvostopenjski organ, bi se po naših ocenah pripadajoči zahtevki povečali vsaj za dvakrat. Po dosedanji praksi naročniki po prejemu revizijskega zahtevka že sami popravijo stanje v vsaj 50 % zadev. Vse to bi torej morala obravnavati DRK, čeprav bi odločitve lahko uredil že sam naročnik brez vpletanja DRK. Poleg tega bi takšen sistem povzročil obilo težav pri samem ravnanju z dokumentacijo, saj jo ima vso dolžnik, revizijski zahtevki pa bi se po predlagani praksi vlagali na DRK. Vsekakor bi se postopek tako še podaljšal, kar pa je v nasprotju z namenom sprememb.
- Določi naj se drugostopenjski organ, če bo takšno drugostopenjsko varstvo hitro, učinkovito ter stroškovno ne bo bistveno obremenjevalo strank v postopku. Obenem DRK opozarja, da določitev Upravnega sodišča morda ni najprimernejša izbira. Če je druga stopnja sploh potrebna, potem je treba zagotoviti hitro in učinkovito pravno varstvo (npr. odločitev v roku 30 dni), kar pa je od Upravnega sodišča nerealno pričakovati. Odprava nezakonite odločbe DRK po nekaj letih, ko so pogodbe že sklenjene in posli opravljeni, ne zanima nikogar več in vlagatelju preostane le še odškodninsko varstvo. Za to pa je poskrbljeno že zdaj, pa čeprav ni možnosti odprave takšne odločbe DRK.
- Nerealno je pričakovati, da bi Upravno sodišče poleg ugotavljanja nezakonitosti odločbe prve stopnje določalo še odškodnino po splošnih

načelih odškodninske odgovornosti oz. ugotavljalo vse štiri elemente civilnega delikta. Strokovnjaki za določanje odškodnine so sodniki civilnih oddelkov sodišč splošne pristojnosti in ne sodniki Upravnega sodišča. V praksi bi se najverjetneje dogajalo, da bi se zainteresirano stranko napotilo na pravdo, torej na sodišče splošne pristojnosti. ZRPJN je treba razbremeniti odvečnega formaliziranja ter birokratizma, saj je namen tega pravnega varstva predvsem hitrost in praktičnost odločanja, ki naj ne bo le formalizem, saj tako prihaja do povsem nelogičnih odločitev. Na DRK smo zaskrbljeni, da bi z uvedbo uporabe ZUP prišlo do nepotrebne formaliziranja v postopku; tako bi se vnovič zanemarila vsebina, kar naj bi sicer onemogočal novi ZJN-2. Nepremišljen poseg v ZRJPN bi torej lahko docela izničil pozitivne učinke novega ZJN-2.

- Poleg navedenega bi bilo treba spremeniti še kar nekaj zakonodaje (npr. ZUP), saj postopek pred DRK ni upravni postopek, ampak postopek »sui generis«; to je tudi prav, saj gre za specifičen postopek pravnega varstva ponudnikov in tudi varstva javnega interesa. Neposredna uporaba ZUP bi morebiti lahko celo škodovala ter zapletala zadeve, tako kot se s smiselno uporabo ZPP dogaja tudi zdaj. DRK zato predlaga, da se v novem ZRPJN natančno uredi ter določi nekatere institute, ki po svoji naravi ne spadajo v ta postopek, jih pa določa ZPP (npr. stranski intervenient). Kajti njihov namen v civilnopravnem postopku je popolnoma drugačen in jih ni mogoče razlagati v duhu načel ZRPJN, temveč le v duhu načel ZPP. Tam pa potem pride do nelogičnosti in zmotne uporabe.
- DRK tudi opozarja, da bi z uvedbo zapletenejših postopkov, instanc itd. lahko prišlo tudi do negativnih finančnih učinkov zakona. Predlaga se namreč občutno povišanje taks, uvaja se daljši in zapletenejši postopek, druga stopnja, odškodninsko varstvo. Torej bo mogoče sprožati in voditi daljše postopke kot doslej ter vlagati tudi izredna pravna sredstva. Prav tako ne kaže zanemariti dejstva, da vsi vlagatelji uporabljajo pravno pomoč, in sicer odvetništvo. Glede na tarifo ter višine denarnih zneskov predvidevamo, da se bodo stroški postopka dvignili za najmanj trikrat. Stroški bodo v prvi fazi resda bremenili vlagatelje, toda pri pozitivnem izidu npr. na Upravnem sodišču ter v postopku odškodninskega varstva bodo vsi ti stroški bremenili proračun. Obenem pa bi naročniku odrekli status prve stopnje, ki lahko sama popravlja svoje napačne odločitve in postopke, in bi o reviziji odločala DRK na prvi stopnji. V takih postopkih bi torej vsaj potrojili stroške (takse, odvetniški stroški), saj vlagateljem v primeru postopkov v pravosodju ni mogoče odreči in ne plačati stroškov njihovih pravnih pomoči oz. odvetnikov, ki bodo precej podražili zadeve (podobno kot v civilnih pravnih postopkih). Poleg tega je vsem jasno, da bodo ti postopki trajali nekaj let; če bo vlagatelj uspešen, bodo poleg stroškov zelo narasle še zamudne obresti na prisojene zneske odškodnin, in to bo znova bremenilo proračun ter s tem davkoplačevalce.

- Na DRK se zavedamo problema pravnega varstva, vendar nam je obenem jasno, da se mora pravno varstvo oblikovati tako, da bo učinkovito, hitro in predvsem ne preveč drago za državo. Če naj se torej sploh vpelje druga stopnja, ne sme preveč podražiti in zapletati dinamičnih postopkov, pomeni pa naj nadzor nad zakonitostjo odločanja DRK. Prav tako naj se natančno opredeli postopek v DRK, torej naj se vnese nekatere definirane institute, ki se zdaj smiselno uporabljajo in povzročajo težave. Treba je torej le na novo definirati ter dopolniti postopek po zdajšnjem ZRPJN (sprva odloča naročnik, šele nato DRK in potem nadzorni organ, npr. Upravno sodišče ali kakšen drug organ, ki bo sposoben zagotoviti učinkovitost). Dosedanji postopek je v redu in ga je treba le dodelati, da bo še učinkovitejši ter priročnejši ob uporabi novega ZJN-2. DRK se bo dejavno vključila v pomoč pri pripravi zakonodaje, saj bodo predlogi temeljili na strokovnem znanju ter podrobnem poznavanju problematike zdajšnjega ZRPJN.

6 POSLOVANJE IN AKTIVNOSTI DRŽAVNE REVIZIJSKE KOMISIJE

6.1 FINANČNO POSLOVANJE

6.1.1 Organiziranost finančnega poslovanja Državne revizijske komisije

V okviru finančnega in računovodskega segmenta poslovanja Državna revizijska komisija ravna po predpisih in navodilih Ministrstva za finance RS, ki veljajo za neposredne proračunske uporabnike. Podrobneje pa finančno poslovanje Državne revizijske komisije urejajo naslednji interni predpisi:

- Pravilnik o uporabi službenih vozil št. 037-7/00 z dne 12. 7. 2000,
- Navodilo o oddaji naročil male vrednosti z dne 18. 10. 2005 s spremembami,
- Pravilnik o napredovanju in nagrajevanju zaposlenih pri Državni revizijski komisiji št. 037-2/00 z dne 22. 1. 2000 (s spremembami),
- Pravilnik o izobraževanju št. 037-13/00-1 z dne 28. 2. 2003 (s spremembami),
- Pravilnik o službenih potovanjih zaposlenih na Državni revizijski komisiji, št. 037-11/00 z dne 25. 7. 2000,
- Pravilnik o finančnem poslovanju in računovodstvu Državne revizijske komisije za revizijo postopkov oddaje javnih naročil z dne 10. 12. 2001,
- Pravilnik o notranjem nadzoru Državne revizijske komisije za revizijo postopkov oddaje javnih naročil z dne 15. 11. 2001,
- Pravilnik o popisu z dne 23. 12. 2006.

V skladu z Navodilom o skupnih osnovah za postopke dela finančnih služb neposrednih uporabnikov proračuna Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 96/99) in Pravilnikom o notranji organizaciji, delovnih mestih in nazivih v službah Državne revizijske komisije s priložo Sistemizacija delovnih mest pri Državni revizijski komisiji št. 037-5/00 z dne 14. 9. 2005 se finančno poslovanje opravlja pri Državni revizijski komisiji. Pretežni del računovodskih nalog za potrebe Državne revizijske komisije pa opravlja sektor za javno računovodstvo Ministrstva za finance RS v enotnem programu MFerac.

6.1.2 Predstavitev izvedbe finančnega načrta za leto 2006⁵

Državna revizijska komisija je za izvajanje svojih proračunskih aktivnosti v letu 2006 načrtovala porabo v višini 258,274.000 SIT (kolikor je znašal tudi veljavni finančni načrt), porabila pa je 255,703.000 SIT.

V nadaljevanju je prikazana načrtovana in realizirana poraba proračunskih sredstev za leto 2006 po segmentih (skupinah kontov).

⁵ Navedeni zneski realizacije še niso revidirani v okviru zaključnega računa Državnega proračuna Republike Slovenije za leto 2006.

Tabela št. 11 – Finančni načrt in realizacija finančnega načrta Državne revizijske komisije v letu 2006 po skupinah kontov v tisoč SIT

Konto skupine	Načrt		Realizacija		Delež (v %)
	Znesek	Delež (v %)	Znesek	Delež (v %)	R05/N05
40 Tekoči odhodki	252.104	97,61	249.564	97,60	98,99
41 Tekoči transferji	0	0,00	0	0,00	-
42 Investicijski odhodki	6.170	2,39	6.140	2,40	99,51
43 Investicijski transferji	0	0,00	0	0,00	-
DKOM skupaj	258.274	100	255.704	100	99,00

Iz zgornjih tabel je razvidno, da tekoči odhodki predstavljajo realizacijo finančnega načrta v višini 249,564.000 SIT, kar pomeni 98,99 % realizacije finančnega načrta Državne revizijske komisije v letu 2006. Od tega je bilo za plače in druge izdatke zaposlenim (konto 400, 401 in podkonto 4028 konta 402) porabljenih 192,490.000 SIT, kar pomeni 75,28 % celotne realizacije finančnega načrta Državne revizijske komisije.

Investicijski odhodki pomenijo realizacijo finančnega načrta v višini 6,140.000 SIT, kar pomeni 2,40 % realizacije finančnega načrta Državne revizijske komisije v letu 2006.

Državna revizijska komisija v letu 2006 ni načrtovala niti porabila nobenih sredstev na segmentih tekoči in investicijski transferji.

Primerjava sprejetega finančnega načrta Državne revizijske komisije za leti 2005 in 2006 je razvidna iz naslednje tabele.

Tabela št. 12 – Primerjava sprejetega finančnega načrta Državne revizijske komisije za leti 2005 in 2006 po segmentih v tisoč SIT

Segment	SP05	SP06	Indeks
Tekoči odhodki	257.768	252.104	97,80
Tekoči transferji	0	0	0
Investicijski odhodki	4.027	6.170	153,22
Investicijski transferji		0	0
DKOM skupaj	261.795	258.274	98,66

V nadaljevanju je prikazana še primerjava realizacije finančnega načrta Državne revizijske komisije za leti 2005 in 2006.

Tabela št. 13 – Primerjava realizacije finančnega načrta Državne revizijske komisije za leto 2006 z realizacijo za leto 2005 v tisoč SIT

Segment	Realizacija 2005	Realizacija 2006	Indeks (R06/R05)
Tekoči odhodki	252.680	249.564	98,77
Tekoči transferji	0	0	0
Investicijski odhodki	4.016	6.140	152,89

Investicijski transferji	0	0	0
DKOM skupaj	256.696	255.704	99,61

V nadaljevanju je razvidna načrtovana in realizirana poraba proračunskih sredstev za leto 2006 po proračunskih postavkah.

Tabela št. 14 – Finančni načrt in realizacija finančnega načrta Državne revizijske komisije v letu 2006 po proračunskih postavkah v tisoč SIT

Proračunska postavka	Načrt *		Realizacija		Delež (v %)
	Znesek	Delež (v %)	Znesek	Delež (v %)	R05/N05
1020 Plače	194.744	75,40	192.490	75,28	98,84
1021 Materialni stroški	57.360	22,21	57.074	22,32	99,50
1022 Investicije in invest. vzdrževanje	6.170	2,39	6.140	2,40	99,51
DKOM skupaj	258.274	100	255.704	100	99,00

(*veljavni proračun)

Tabela št. 15 – Prikaz sprejetega in veljavnega finančnega načrta ter realizacije finančnega načrta za leto 2006 po proračunskih postavkah v tisoč SIT

Proračunska postavka	SP 05	VP 05	Re 06	Re-SP	% Re-SP
1	2	3	4	5=4-2	6=5/2*100
1020 Plače	194.744	194.744	192.490	- 2.254	- 1,16
1021 Materialni stroški	62.330	57.360	57.074	- 5.256	- 8,43
1022 Investicije in invest. vzdrževanje	1.200	6.170	6.140	+4.940	+ 411,67
DKOM skupaj	258.274	258.274	255.704	2.570	1,000

Iz analize po proračunskih postavkah je razvidno, da je realizacija na proračunski postavki 1020 – plače (konto 400, konto 401, podkonto 4028 konta 402) v letu 2006 znašala 192,490.000 SIT, kar je za 1,16 % manj od načrtovane porabe (sprejetega proračuna) na tej proračunski postavki. Do tolikšnega odstopanja je med drugim prišlo zaradi fluktuacije zaposlenih in začasnih nezasedenosti delovnih mest ob sporazumni razrešitvi članov in zaposlenih ter prehoda enega zaposlenega na projekt twinning in dveh zaposlenih na porodniški dopust (brez takojšnje zasedbe nadomestne zaposlitve).

Realizacija na proračunski postavki 1021 – materialni stroški (konto 402) je v letu 2006 znašala 57,074.000 SIT, kar je za 8,43 % manj od sprejetega proračuna oziroma 0,5 % od veljavnega proračuna porabe na tej proračunski postavki. Pomemben odhodek na proračunski postavki 1021 – materialni stroški predstavljajo stroški najemnine poslovnih prostorov (konto 4026), ki so v letu 2006 znašali 21,147.000 SIT, kar pomeni 37,05 % realizacije na proračunski postavki 1021 – materialni stroški. Za pisarniški in splošni material ter storitve (konto 4020) je bilo v letu 2006 porabljenih 8,088.000 SIT, kar je 14,17 % realizacije na proračunski postavki 1021 – materialni stroški. Drugi operativni odhodki (konto 4029) so v letu 2006 znašali 8,774.000, kar predstavlja 15,37 % porabe na proračunski postavki 1021 –

materialni stroški. Za energijo, vodo in komunalne storitve ter komunikacije (konto 4029) je bilo v letu 2006 porabljenih 6,982.000 SIT, to je 12,23 % realizacije na proračunski postavki 1021 – materialni stroški.

Realizacija na proračunski postavki 1022 – investicije in investicijsko vzdrževanje (konto 420) je v letu 2006 znašala 6,140.000 SIT, kar je za 411,67 % več od načrtovane porabe na tej proračunski postavki (sprejeti proračun). Obseg realizacije na tej proračunski postavki je bil povečan zaradi nujnosti nakupa in ureditve licenc računalniških programov, zato je bilo treba dodatna sredstva zagotoviti s prerazporeditvijo sredstev iz materialnih stroškov, ki so bili zaradi fluktuacije zaposlenih nižji.

Državna revizijska komisija nima knjiženih neporavnanih obveznosti iz preteklih let, neporavnane obveznosti za mesec december 2006 se bodo zaprle v mesecu januarju in februarju 2007. Državna revizijska komisija prav tako nima novih obveznosti, kot so določene v 41. členu Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99 s spremembami), izdanih in unovčenih poroštev ter nima izterjanih regresnih zahtevkov iz naslova poroštev iz pristojnosti neposrednega uporabnika.

V letu 2006 nismo pridobili dodatnih sredstev iz proračunske rezerve.

6. 2 NOTRANJI NADZOR

Državna revizijska komisija je že v letu 2001 sprejela Pravilnik o notranjem nadzoru Državne revizijske komisije za revizijo postopkov oddaje javnih naročil, s katerim je opredelila sistem notranjih kontrol ter način izvajanja notranje revizije. Notranje kontrole so dodatno opredeljene tudi v pravilniku, ki ureja finančno poslovanje in računovodstvo. Z omenjenima pravilnikoma je bil vzpostavljen notranji nadzor nad poslovanjem Državne revizijske komisije na način, kot ga določata Zakon o javnih financah in Pravilnik o usmeritvah za usklajeno delovanje sistema notranjega nadzora javnih financ (Uradni list RS, št. 72/02). Notranji nadzor se je s tem opredelil kot notranje kontroliranje in kot notranja revizija.

Skladno s tem pravilnikom je Državna revizijska komisija dolžna zagotoviti notranjo revizijo svojega poslovanja najmanj enkrat v obdobju vsakih treh let, saj njen letni proračun ne presega 500 milijonov SIT.

Kot izhaja tudi iz preteklih letnih poročil, je bila na Državni revizijski komisiji v letu 2003 opravljena celovita notranja revizija poslovanja, pri tem pa niso bile ugotovljene napake oziroma pomanjkljivosti. V letu 2006 je bila izvedena revizija pokritosti organizacijskega področja naročnika z obstoječimi notranjimi akti in revizija pravilnosti izvajanja poslovanja glede na obstoječe notranje akte.

Z notranjo revizijo je bilo ugotovljeno, da ima Državna revizijska komisija notranjo organizacijsko področje delovanja urejeno z notranjimi akti.

Pomembnejših nepravilnosti z notranjo revizijo niso ugotovili, podali pa so nekaj priporočil, ki jih bomo preučili in postopoma vpeljali v poslovanje.

6. 3 KADRI

V Poslovniku Državne revizijske komisije za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (Ur. l. RS št. 44/05) sta opredeljena organizacija in tudi način dela Državne revizijske komisije. Delovna razmerja, pravice in obveznosti zaposlenih, delovna mesta z opisi in nazivi pa so določena v posebnem internem aktu.

Za zagotavljanje pravnega varstva ponudnikov v vseh stopnjah postopkov oddaje javnih naročil in za opravljanje drugih spremljajočih del so poleg predsednika in članov komisije v internem aktu sistemizirana naslednja delovna mesta:

- višji svetovalec Državne revizijske komisije – tri delovna mesta,
- višji svetovalec Državne revizijske komisije za področje twinninga (do 31. 12. 2006),
- višji strokovni sodelavec – eno delovno mesto,
- svetovalec Državne revizijske komisije I – štiri delovna mesta,
- svetovalec Državne revizijske komisije II – tri delovna mesta,
- svetovalec Državne revizijske komisije III – šest delovnih mest,
- strokovni sodelavec – eno delovno mesto,
- tajnik kabineta predsednika – poslovni sekretar IV – eno delovno mesto,
- administrator – tajnik IV – eno delovno mesto.

V skladu z določili pravilnika se lahko na Državni revizijski komisiji zaposlijo tudi pripravniki z univerzitetno izobrazbo.

31. 12. 2004 je bilo na Državni revizijski komisiji 20 zaposlenih, leto dni pozneje, 31. 12. 2005, pa 18. Leto 2006 smo na Državni revizijski komisiji končali z 20 redno zaposlenimi: pet jih je imelo status funkcionarja, 13 zaposlenih ima status javnega uslužbenca, 2 zaposlena imata status strokovnotehničnega delavca. Vsi funkcionarji so zaposleni za določen čas, preostali imajo sklenjeno delovno razmerje za nedoločen čas.

31. 12. 2006 je bilo stanje zaposlenih naslednje:

- predsednik državne revizijske komisije,
- 4 člani državne revizijske komisije,
- 1 višji svetovalec Državne revizijske komisije,
- 1 višji svetovalec Državne revizijske komisije za čas dela pri projektu twinning, in sicer v Zagrebu od avgusta do 31. 12. 2006, ko mu je sporazumno prenehalo delovno razmerje,
- 1 višji strokovni sodelavec,
- 3 svetovalci Državne revizijske komisije I,
- 2 svetovalca Državne revizijske komisije II,
- 5 svetovalcev Državne revizijske komisije III,

- 1 tajnik kabineta predsednika – poslovni sekretar IV,
- 1 administrator – tajnik IV.

V letu 2006 je prišlo do večje kadrovske fluktuacije zaposlenih. Sporazumno so bili razrešeni predsednik Državne revizijske komisije in trije člani Državne revizijske komisije. Za nedoločen delovni čas smo zaposlili dva pripravnika, ki sta v letu 2006 uspešno končala pripravništvo, tri nadomestne svetovalce, višjo strokovno sodelavko in tajnika kabineta – poslovnega sekretarja. Delovno razmerje je sporazumno prekinilo šest zaposlenih. Dve zaposleni sta bili na dan 30. 12. 2006 na porodniškem dopustu.

En svetovalec je bil z avgustom prerazporejen na začasno opravljanje del in nalog v Zagreb v okviru projekta twinning z Republiko Hrvaško (več o projektu twinning v poglavju 6. 5). 1. 1. 2007 bi se lahko vrnil na delovno mesto svetovalca, vendar se je odločil za sporazumno prekinitev delovnega razmerja z dne 31. 12. 2006.

6. 4 USPOSABLJANJE

Področje javnega naročanja se še vedno razvija. S sprejetjem zakonskih dopolnitev in sprememb se širi tudi pristojnost Državne revizijske komisije, zato je zelo pomembno, da sledimo tem spremembam, pri čemer moramo upoštevati smernice in predpise Evropske unije s področja javnih naročil.

Izobraževanju zaposlenih smo tudi v preteklem letu posvetili veliko pozornosti. Ker morajo biti zaposleni seznanjeni z novostmi na tem področju, so se udeležili različnih seminarjev in delavnic tako doma kot v tujini, nekateri so bili vključeni tudi v dodiplomsko in podiplomsko izobraževanje, v izobraževanje za pridobitev pravniškega državnega izpita ter znanstvenega naziva. Nadgrajevali smo znanja s področja javnih financ in nadzora ter izpopolnjevanj in nadgradnje znanj v okviru delovnih mest, saj lahko le z visoko stopnjo strokovne usposobljenosti zagotavljamo učinkovito pravno varstvo ponudnikom in vlagateljem zahtevkov za revizijo postopkov javnega naročanja.

Poleg tega smo tudi v letu 2006 aktivno sodelovali pri pripravi in izvedbi večjih posvetov, ki so zajemali tematiko o javnih naročilih in koncesijah. Med drugim smo septembra skupaj s preostalimi akterji javnih naročil sodelovali na okrogli mizi na posvetu Javna naročila in javno-zasebna partnerstva. Predstavili smo stališča Državne revizijske komisije in nekatere aktualne primere. V okviru sodelovanja pri organizaciji študijskega obiska kosovskih funkcionarjev - uradnikov (Public Procurement Regulatory Commission (PPRC), Public Procurement Agency (PPA)) smo izvedli izobraževanje o organiziranju in oblikovanju ter problematiki dela Državne revizijske komisije.

S tem in številnimi gradivi za različne izobraževalne oblike smo deloma zapolnili praznino in obogatili zbirko strokovne literature s področja javnih naročil. Omeniti je treba tudi, da ima Državna revizijska komisija različna

strokovna gradiva s področja javnega naročanja v Republiki Sloveniji in iz tujine, s katerimi seznanjamo zainteresirano strokovno javnost za potrebe raziskovalne dejavnosti, izdelave diplomskih in magistrskih nalog ter za druge potrebe naročnikov in ponudnikov.

6. 5 SODELOVANJE Z DRUGIMI INSTITUCIJAMI IN MEDNARODNO SODELOVANJE

6. 5. 1 Projekt twinning

Tesno medinstitucionalno sodelovanje (TMIS) je pobuda Evropske komisije, ki je bila uvedena leta 1998 v okviru priprav na širitev Evropske unije. Projekt je bil zastavljen kot instrument usmerjenega upravnega sodelovanja, da bi državam kandidatkam zaradi krepitev njihove upravne in pravosodne usposobljenosti pomagali pri izvajanju zakonodaje Skupnosti kot prihodnjim državam članicam Evropske unije. Od leta 1998 je bilo v državah članicah uresničenih več kot 1000 projektov TMIS, ki so bili financirani v okviru programa PHARE ali drugih predpristopnih instrumentov. TMIS ima še naprej bistveno vlogo v smislu izgradnje institucij v novih državah kandidatkah v okviru Prehodnega vira (krepitev upravne usposobljenosti novih držav članic) in ostaja odločilni instrument v sedanjih državah kandidatkah (Hrvaška in Turčija).

TMIS se je v okviru CARDS (Community Assistance for Reconstruction, Development and Stabilization) začel poleti leta 2002 za nekatere programe izgradnje institucij, predvsem pravosodja in notranjih zadev, zdaj pa je ponujen vsem državam, ki jih zajema program CARDS in je na voljo za vse programe izgradnje institucij, ne glede na določen sektor.

V okviru izvajanja TMIS je Državna revizijska komisija v letu 2005 z Evropsko komisijo podpisala pogodbo o izvedbi t. i. projekta twinning, katerega predmet je tehnična in strokovna pomoč pri nadaljnjem utrjevanju organizacijskih, poslovnih in strokovnih zmogljivosti hrvaške Državne komisije za nadzor postopkov javnih naročil. Projekt je v celoti financiran iz sredstev CARDS, ki so namenjena državam jugovzhodne Evrope v procesu stabilizacije in pridruževanja EU.

Projekti TMIS temeljijo na naslednjih osnovnih načelih:

- država prejemnica izbere svojo partnerico iz držav članic;
- projekti TMIS morajo dati konkretne operativne rezultate, kar pomeni, da morajo države prejemnice izpolnjevati zahtevo v zvezi s pravnim redom EU;
- partnerji TMIS (vključeni so akterji iz javnega sektorja) so zavezani k doseganju rezultatov, ob koncu projekta pa mora delovati nov ali prilagojen sistem v okviru izključne odgovornosti in sredstev države prejemnice pomoči;
- TMIS je projekt, ki države prejemnice zavezuje k izvajanju in financiranju reform, države članice pa k spremljanju procesa v času izvajanja projekta;

- izdelan mora biti podroben delovni načrt z jasno določenimi merili za spremljanje rezultatov projekta;
- projekti TMIS se izvajajo z namenom prenosa neposrednih izkušenj in strokovnega znanja javnega sektorja držav članic na državo prejemnico.

Državna revizijska komisija je bila kot najprimernejša kandidatka (kandidirale so še sorodne institucije iz Grčije, Nemčije, Italije in Francije) za twinning partnerja v projektu Utrjevanje sposobnosti Državne komisije za nadzor postopkov javnega naročanja (Capacity Strengthening of the State Commission of Public Procurement Procedures) izbrana 19. 10. 2004. Pogodba z Evropsko komisijo (ki je v ta namen zagotovila tudi vsa sredstva, potrebna za izvedbo projekta, to je 600.000 EUR) je bila podpisana 27. 6. 2005.

Cilji projekta so bili razdeljeni v tri osnovne skupine:

- 1) razvoj zakonodajnega okvira nadzora javnih naročil (predvidena je bila priprava osnutkov ustreznih zakonskih predpisov, notranjih organizacijskih aktov ter izdelava baze podatkov Evropskega sodišča);
- 2) utrjevanje strokovnega znanja in veščin članov ter uslužbencev Državne komisije za nadzor postopkov javnih naročil (svetovanje slovenskih strokovnjakov s področja javnih naročil hrvaškim kolegom, stažiranje članov in drugih uslužbencev hrvaške revizijske komisije v Sloveniji, razvoj baze podatkov odločitev hrvaške državne revizijske komisije, študijski obiski nekaterih evropskih institucij s področja nadzora nad oddajo javnih naročil, izdelava dveh priročnikov in knjige ter organiziranje seminarjev in/ali delavnic na to temo);
- 3) ozaveščanje javnosti o pomenu sistema nadzora nad zakonitostjo oddaje javnih naročil v Republiki Hrvaški (organizacija mednarodne konference na temo pravne zaščite na področju javnih naročil, vodenje promotivnih delavnic za naročnike in/ali ponudnike ter izdelava nove spletne strani Državne komisije za nadzor postopkov javnih naročil Republike Hrvaške).

Predviden čas za izvajanje projekta je bil 21 mesecev, od tega so bili trije meseci namenjeni zagonu in trije meseci zaključku projekta (izdelava zaključnega poročila), 15 mesecev pa njegovi neposredni vpeljavi – torej uresnitvi ciljev projekta. Predviden konec realizacije neposredne uvedbe je bil 27. 10. 2006.

Zaradi zamude hrvaške vlade pri sprejemanju zakonodaje s področja javnega naročanja in sprememb na področju pravovarstvenih direktiv ter kadrovske spremembe v Državni revizijski komisiji, ki so imele za posledico spremembo projektne vodje in stalnega rezidenčnega svetovalca na Hrvaškem, je bil zaključek neposredne implementacije projekta s soglasjem Evropske komisije podaljšan za dva meseca, to je do 27. 12. 2006.

Nadzor nad izvajanjem pogodbe (projekta) je potekal neposredno pri Evropski komisiji (oziroma njeni delegaciji v Zagrebu), izvajal pa se je prek rednih kvartalnih poročil o poteku dela pri projektu, z razpravami na upravljavskih sestankih in občasnimi *ad hoc* monitoringi strokovnega osebja Evropske komisije.

Ustrezno poročanje o projektu je bistvenega pomena za zagotavljanje učinkovitega izvajanja projekta. Kvartalna poročila zajemajo vsebinski in finančni del, odražajo pa tako lastno mnenje vodje projekta o napredku projekta TMIS kot poročila stalnega referenčnega svetovalca, projektne vodje države prejemnice in strokovnjakov za krajše časovno obdobje. Kvartalna poročila morajo v vsebinskem delu vsebovati opis napredka, doseženega pri izvajanju projekta TMIS v obravnavanem obdobju, pri čemer se morajo neposredno sklicevati na časovne razporeditve in merila uspešnosti, določene v delovnem načrtu projekta, ter opozoriti na vse nepredvidene dejavnosti ali dejavnosti, ki so bile preklicane, aktualne podatke o oceni in tveganjih za izvedbo projekta, skupno oceno doseženega napredka in priporočila. V finančnem delu vmesnih poročil morajo biti dokumentirani dejanski izdatki glede na proračunske izdatke.

V času izvajanja projekta je bilo izdelanih šest kvartalnih poročil, od tega pet do konca leta 2006, zadnje kvartalno poročilo – za čas od 1. oktobra do 27. decembra 2006 – pa bo Evropski komisiji predloženo najpozneje do konca januarja 2007. Vsa kvartalna poročila so bila Evropski komisiji predložena pravočasno, Evropska komisija pa jih je tudi brez pripomb sprejela.

Projekt Utrjevanje sposobnosti Državne komisije za nadzor postopkov javnega naročanja (Capacity Strengthening of the State Commission of Public Procurement Procedures) je bil v celoti realiziran in uspešno končan 27. 12. 2006. V nadaljevanju so predstavljeni glavni ukrepi oz. dosežki projekta:

- sodelovanje pri pripravi Zakona o Državni komisiji za nadzor postopkov javnega naročanja Republike Hrvaške;
- sodelovanje pri pripravi Zakona o javnih naročilih v Republiki Hrvaški v delu, ki se nanaša na pravno varstvo v postopkih oddaje javnih naročil;
- sodelovanje pri pripravi Poslovnika Državne komisije za nadzor postopkov javnega naročanja Republike Hrvaške;
- izdelava Pravilnika o varovanju podatkov in o dostopu do informacij javnega značaja v reviziji postopkov javnih naročil;
- priprava zbirke z odločitvami SES s področja javnih naročil;
- izdelava spletne strani hrvaške Državne komisije za nadzor postopkov javnega naročanja z namenom, da postane prva referenčna stran na področju revizije javnih naročil v Republiki Hrvaški, v povezavi s Pravilnikom o varovanju podatkov in dostopu do informacij javnega značaja v reviziji postopkov javnih naročil pa se zagotovi tudi pregledno delovanje hrvaške komisije;

- izdaja knjige Pravno varstvo v postopkih javnih naročil z mednarodno uveljavljenimi strokovnjaki s področja javnih naročil;
- izdaja priročnika Pravno varstvo v postopkih javnih naročil za naročnike z mednarodno uveljavljenimi strokovnjaki s področja javnih naročil;
- izdaja priročnika Pravno varstvo v postopkih javnih naročil za ponudnike z mednarodno uveljavljenimi strokovnjaki s področja javnih naročil;
- izdelava zbirke odločitev hrvaške Državne komisije za nadzor postopkov javnega naročanja z razpredelnico in iskalnikom po ključnih besedah;
- organizacija strokovnih ekskurzij hrvaške Državne komisije za nadzor postopkov javnega naročanja v države članice z različnimi sistemi pravnega varstva, z namenom ugotavljanja prednosti in slabosti različnih pravnih sistemov ter na podlagi ugotovitev vpeljava v hrvaški pravni red;
- sodelovanje pri izvedbi seminarjev in delavnic s področja pravnega varstva na področju javnih naročil v različnih hrvaških mestih;
- organizacija odmevne mednarodne konference v Republiki Hrvaški z udeležbo mednarodno priznanih strokovnjakov na področju javnih naročil.

SKLEP

Glede na navedbe v letnem poročilu ugotavljamo, da je Državna revizijska komisija tudi v letu 2006 prispevala k oblikovanju enotne prakse na področju javnega naročanja v Republiki Sloveniji. Kljub temu so se pojavljale kritike, da je Državna revizijska komisija med letom večkrat odstopila od ustaljene prakse, vendar velja ugotoviti, da so takšni očitki povsem neutemeljeni. Stranke namreč pogosto napačno sklepajo, da že samo en rešen primer pomeni utečeno prakso na področju javnih naročil. Vendar to ne drži, kar potrjuje tudi Ustavno sodišče RS, ki se je že izreklo, da ena (Sklep Up 287/98) ali dve sodni odločbi (Sklep Up 281/00), v katerih se je sodišče v istovrstnem primeru odločilo drugače, še ne izkazujeta utečene prakse. Poleg tega stranke pred Državno revizijsko komisijo vse pogosteje nastopajo s svojimi pooblaščenci, s čimer postajajo primeri reševanja sporov bolj kompleksni. Upamo, da bo tudi to poročilo prispevalo k lažjemu razumevanju dela Državne revizijske komisije, saj smo v njem povzeli vse pomembnejše informacije o svojem delu in odločitvah v preteklem letu. Kljub prihodu nove zakonodaje bo naše delo tudi v prihodnje usmerjeno k zagotavljanju učinkovitega pravnega varstva ponudnikov na temelju enakopravnega dostopa ponudnikov do trga javnih naročil. Upamo, da bomo tudi tako prispevali k zaupanju javnosti v delovanje države na tem področju.

PRILOGE

1. ZRPJN (NEURADNO PREČIŠČENO BESEDILO)

Neuradno prečiščeno besedilo Zakona o reviziji postopkov javnega naročanja vsebuje:

Zakon o reviziji postopkov javnega naročanja – ZRPJN (Uradni list RS, št. 78/99 z dne 24. 9. 1999),

popravek Zakona o reviziji postopkov javnega naročanja – ZRPJN (Uradni list RS, št. 90/99 z dne 5. 11. 1999),

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o reviziji postopkov javnega naročanja – ZRPJN-A (Uradni list RS, št. 110/2002 z dne 18. 12. 2002),

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o reviziji postopkov javnega naročanja – ZRPJN-B (Uradni list RS, št. 42/2004 z dne 23. 4. 2004),

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o reviziji postopkov javnega naročanja – ZRPJN-C (Uradni list RS, št. 61/2005 z dne 30. 6. 2005),

Zakon o dopolnitvah zakona o reviziji postopkov javnega naročanja - ZRPJN-D (Uradni list RS, št. 78/2006 z dne 25. 7. 2006).

ZAKON O REVIZIJI POSTOPKOV JAVNEGA NAROČANJA

Prvi del
SPLOŠNE DOLOČBE

Predmet zakona

1. člen

S tem zakonom se ureja pravno varstvo ponudnikov in javnega interesa v postopkih oddaje javnih naročil, ki se izvaja z revizijo postopkov oddaje javnih naročil, opredeljenih v predpisih o javnih naročilih, določa organe, ki so pristojni za varstvo pravic ponudnikov in javnega interesa, in postopek revizije po tem zakonu.

2. člen

(črtan)

Temeljna načela

3. člen

(1) Pravno varstvo ponudnikov v postopkih javnega naročanja, zagotovljeno z revizijo postopkov oddaje javnih naročil, temelji na načelih, ki veljajo za oddajo javnih naročil, poleg tega pa veljajo še naslednja načela:

1. načelo zakonitosti,
2. načelo hitrosti,
3. načelo dostopnosti,
4. načelo učinkovitosti.

(2) V postopku revizije morajo sodelujoči ves čas postopka ravnati skladno s predpisi, ki veljajo v času postopka oddaje javnega naročila.

(3) Vse stranke in organi v postopku si morajo prizadevati k čim hitrejši rešitvi spora, ki izhaja iz postopka oddaje javnega naročila.

(4) Vsakemu, ki je zainteresiran za dodelitev naročila, mora biti pod enakimi pogoji dostopno pravno varstvo, s katerim se varujejo interesi, zagotovljeni s predpisi, ki urejajo oddajo javnih naročil in drugimi predpisi, in ki mora krepiti zaupanje javnosti v delo države in njenih organov.

(5) V reviziji postopkov oddaje javnih naročil in v drugih postopkih, urejenih s tem zakonom, se glede vprašanj, ki jih ta zakon ne ureja, smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja pravdni postopek.

Drugi del

POSEBNE DOLOČBE

Prvo poglavje

DRŽAVNA REVIZIJSKA KOMISIJA ZA REVIZIJO POSTOPKOV ODDAJE JAVNIH NAROČIL

4. člen

(1) Pravno varstvo ponudnikov v vseh stopnjah postopkov oddaje javnih naročil zagotavlja poseben, neodvisen in samostojen državni organ nadzora nad zakonitostjo postopkov oddaje javnih naročil, Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (skrajšano: Državna revizijska komisija).

(2) Državna revizijska komisija je pristojna tudi za nadzor nad izvajanjem določb tega zakona, ki se nanašajo na naročnika, in odloča kot prekrškovni organ o prekrških za kršitve tega zakona, skladno z zakonom, ki ureja prekrške.

(3) Državna revizijska komisija ima pečat okrogle oblike z naslednjo vsebino: "Republika Slovenija – Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil", na sredini je grb Republike Slovenije.

(4) Sredstva za delo Državne revizijske komisije se zagotovijo v proračunu Republike Slovenije na predlog Državne revizijske komisije. O porabi sredstev odloča Državna revizijska komisija.

Imenovanje članov

5. člen

(1) Predsednika in člane državne revizijske komisije imenuje in razrešuje Državni zbor na predlog komisije, pristojne za volitve in imenovanja. Pristojna komisija objavi razpis za možne kandidate za predsednika in člane najmanj šest mesecev pred iztekom mandata ali najkasneje v 15 dneh po predčasni razrešitvi. Pri objavi razpisa in imenovanju je treba upoštevati, da morajo predsednik in člani izpolnjevati naslednje splošne pogoje:

- da je državljan Republike Slovenije in aktivno obvlada slovenski jezik,
- da je poslovno sposoben in ima splošno zdravstveno zmožnost,
- da je dopolnil 30 let starosti,
- da ni obsojen zaradi naklepnega kaznivega dejanja na zaporno kazen, ki je daljša od šestih mesecev,
- da ima vsaj dve leti delovnih izkušenj na področju javnih naročil.

Predsednik in dva člana morajo imeti univerzitetno izobrazbo pravne smeri in opravljen pravniški državni izpit, ostala člana pa univerzitetno izobrazbo ekonomske oziroma tehniške smeri.

(2) Predsednik in člani Državne revizijske komisije imajo status državnega funkcionarja.

(3) Državna revizijska komisija ima predsednika in štiri člane. Mandat predsednika in članov je pet let in so lahko ponovno imenovani. V primeru predčasne razrešitve se novi predsednik in član imenuje za preostanek petletnega mandata.

(4) Predsednik in član je lahko predčasno razrešen samo v naslednjih primerih:

- če Državnemu zboru predloži izjavo, da odstopa;
- če je obsojen za kaznivo dejanje s kaznijo odvzema prostosti;
- če trajno izgubi delovno zmožnost za opravljanje svoje funkcije;
- če ne ravna v skladu z zakonom in ustavo.

Predsednik Državne revizijske komisije

6. člen

(1) Predsednik zastopa, vodi in organizira delo Državne revizijske komisije.

(2) Predsednik lahko pooblasti posamezne člane, da organizirajo in vodijo delo na posameznih področjih.

Poslovnik o delu Državne revizijske komisije

7. člen

(1) Državna revizijska komisija ima svoj poslovnik, s katerim ureja podrobnejšo organizacijo in način dela.

(2) Poslovnik sprejema Državna revizijska komisija v soglasju z Državnim zborom Republike Slovenije.

Varovanje skrivnosti

8. člen

Vsi zaposleni v Državni revizijski komisiji morajo pri svojem delu varovati podatke, ki se nanašajo na državno, vojaško, uradno ali poslovno skrivnost, in ravnati z listinami skladno s stopnjo zaupnosti.

Drugo poglavje POSTOPEK PRI NAROČNIKU

Aktivna legitimacija v postopku revizije

9. člen

(1) Zahtevek za revizijo lahko vložijo vsaka oseba, ki ima ali je imela interes za dodelitev naročila in ki verjetno izkaže, da ji je bila ali da bi ji lahko bila povzročena škoda zaradi ravnanja naročnika, ki se v zahtevku za revizijo navaja kot kršitev naročnika v postopku oddaje javnega naročila.

(2) V primeru, če je bil ali bi lahko bil zaradi ravnanja naročnika ogrožen javni interes, lahko vložijo zahtevek za revizijo tudi Državno pravobranilstvo Republike Slovenije, ministrstvo, pristojno za finance, ali urad, pristojen za varstvo konkurence. Organi iz prejšnjega stavka lahko zahtevek za revizijo vložijo kadarkoli med potekom postopka, vendar najkasneje do dokončnosti odločitve o dodelitvi javnega naročila oziroma priznanju sposobnosti.

(3) V primeru, da vložijo zahtevek za revizijo osebe, ki so ali nameravajo predložiti skupno ponudbo, lahko zahtevek za revizijo vložijo le vse osebe skupaj.

Vlaganje revizijskih zahtevkov za oceno meril in omejitvenih postopkov

10. člen

(1) Zahtevek za revizijo je mogoče vložiti tudi zoper merila za ocenjevanje ponudb oziroma zoper omejitve za sodelovanje v postopkih oddaje javnih naročil.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka državna revizijska komisija presoja zahtevek za revizijo s stališča usklajenosti s predpisi, ki urejajo postopek oddaje javnih naročil ali usklajenosti z drugimi predpisi.

Posledice vloženega zahtevka za revizijo

11. člen

(1) Vložen zahtevek za revizijo zadrži postopek oddaje javnega naročila do odločitve Državne revizijske komisije. O vloženem zahtevku za revizijo mora naročnik obvestiti vse udeležene v postopku oddaje javnega naročila najkasneje v treh dneh od prejema zahtevka za revizijo.

(2) Državna revizijska komisija lahko na predlog naročnika sprejme sklep, da vložen zahtevek za revizijo ne zadrži nadaljnjih aktivnosti naročnika v postopku oddaje javnega naročila v celoti ali jih zadrži le deloma. Pri odločanju o predlogu naročnika Državna revizijska komisija upošteva

razmerje med škodljivimi posledicami zadržanja in koristmi za vse, ki bi lahko bili oškodovani, ter javnim interesom za izvedbo postopka oddaje javnega naročila. Če Državna revizijska komisija predlogu ugodi, mora naročnik o tem obvestiti vse udeležene v postopku oddaje javnega naročila.

(3) Naročnik posreduje predlog iz prejšnjega odstavka hkrati tudi vlagatelju zahtevka za revizijo, ki sme o njem posredovati Državni revizijski komisiji in naročniku svoje mnenje v treh dneh od njegovega prejema. Mnenje mora vlagatelj zahtevka za revizijo obrazložiti.

(4) Predlog iz drugega odstavka tega člena se vloži na Državno revizijsko komisijo.

(5) Predsednik Državne revizijske komisije lahko, če so izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka tega člena, še pred pridobitvijo obrazloženega mnenja vlagatelja zahtevka za revizijo iz tretjega odstavka tega člena izda sklep, da vloženi zahtevek za revizijo ne zadrži nadaljnjih aktivnosti naročnika v postopku oddaje javnega naročila v celoti ali jih zadrži le deloma.

(6) Državna revizijska komisija lahko po prejemu obrazloženega mnenja vlagatelja zahtevka za revizijo ali poteku tridnevnega roka iz tretjega odstavka tega člena na predlog vlagatelja ali po uradni dolžnosti spremeni ali razveljavi sklep predsednika Državne revizijske komisije iz petega odstavka tega člena.

11.a člen

(1) Ne glede na določbo prvega odstavka prejšnjega člena zahtevek za revizijo ne zadrži postopka oddaje javnega naročila, če naročnik ugotovi, da so ali bi lahko bila zato ogrožena življenja ali zdravje ljudi.

(2) Naročnik v tem primeru po predhodnem soglasju vlade v roku 3 dni od prejema soglasja poda Državni revizijski komisiji predlog, da se postopek javnega naročanja nadaljuje iz razloga, navedenega v prejšnjem odstavku.

(3) Državna revizijska komisija oziroma njen predsednik odloči o zahtevi naročnika v roku treh delovnih dni od prejema predloga, da vloženi zahtevek za revizijo ne zadrži postopka oddaje javnega naročila.

(4) Glede obveščanja o prejetem zahtevku za revizijo, vložitvi predloga iz drugega odstavka tega člena in odgovora vlagatelja zahtevka na ta predlog veljajo določila prejšnjega člena.

Vložitev zahtevka za revizijo

12. člen

(1) Zahtevek za revizijo se lahko vloži v vseh stopnjah postopka oddaje javnega naročila, zoper vsako ravnanje naročnika, razen če zakon, ki ureja oddajo javnih naročil, in ta zakon, ne določata drugače. Po odločitvi o dodelitvi naročila oziroma priznanju sposobnosti je rok za vložitev zahtevka za revizijo deset dni od prejema odločitve o dodelitvi naročila oziroma priznanju sposobnosti. Zahtevek za revizijo mora biti obrazložen.

(2) Vlagatelj mora vložiti zahtevek za revizijo pri naročniku. Naročnik mora kopijo zahtevka za revizijo v treh dneh od prejema posredovati izbranemu ponudniku. S kopijo zahtevka za revizijo vlagatelj obvesti tudi ministrstvo,

pristojno za finance. Zahtevek za revizijo se vroči po pošti priporočeno s povratnico ali v elektronski obliki, če je overjen s kvalificiranim potrdilom.

(3) Vlagatelj mora v zahtevku za revizijo navesti:

1. naziv vlagatelja zahtevka za revizijo in kontaktno osebo,
2. naziv naročnika,
3. javno naročilo oziroma odločitev o dodelitvi naročila ali o priznanju sposobnosti,
4. kršitve,
5. dejstva in dokaze, s katerimi se kršitve dokazujejo,
6. potrdilo o vplačilu takse iz 22. člena tega zakona.

(4) Če naročnik ugotovi, da vloženi zahtevek za revizijo ne vsebuje vseh podatkov iz prejšnjega odstavka tega člena, nemudoma pozove vlagatelja zahtevka, da zahtevek dopolni. Rok za dopolnitev zahtevka za revizijo je tri dni od dne, ko je vlagatelj prejel zahtevo za dopolnitev. Če vlagatelj v danem roku ne dopolni zahtevka za revizijo, naročnik zahtevek za revizijo zavrže s sklepom. V kolikor vlagatelj meni, da je naročnik zahtevek za revizijo zavrgel neupravičeno, lahko v treh dneh od prejema tega sklepa vloži pritožbo na Državno revizijsko komisijo. Državna revizijska komisija mora o pritožbi odločiti v osmih dneh.

(5) Vlagatelj po preteku roka, določenega za predložitev ponudb oziroma prijav, ne more navajati kršitev, ki so mu bile ali bi mu morale biti znane pred potekom tega roka, pa kljub temu ni vložil zahtevka za revizijo že pred potekom roka, določenega za predložitev ponudb oziroma prijav, razen v primerih, ko dokaže, da zatrjevanih kršitev objektivno ni bilo mogoče ugotoviti pred tem trenutkom.

Predhodni preizkus zahtevka za revizijo

13. člen

(1) Naročnik po prejemu zahtevka za revizijo preveri, ali je pravočasen in ali ga je vložila upravičena oseba iz 9. člena tega zakona.

(2) Če je zahtevek za revizijo vložen prepozno ali ga je vložila oseba, ki ne izkaže aktivne legitimacije, se zahtevek za revizijo zavrže s sklepom. V kolikor vlagatelj meni, da je naročnik zahtevek za revizijo zavrgel neupravičeno, lahko v treh dneh od prejema tega sklepa vloži pritožbo na Državno revizijsko komisijo. Državna revizijska komisija mora o pritožbi odločiti v osmih dneh.

14. člen

(črtan)

15. člen

(črtan)

Odločitev o zahtevku za revizijo

16. člen

- (1) Po preverjanju naročnik odloči o zahtevku za revizijo tako, da v celoti ali delno razveljavi postopek oddaje javnega naročila ali zavrne zahtevek za revizijo. Svojo odločitev mora naročnik sprejeti v roku 15 dni od prejema zahtevka za revizijo in jo posredovati v pisni obliki vlagatelju zahtevka za revizijo. Če naročnik ne odloči v navedenem roku, se šteje, da je zahtevek za revizijo zavrnil.
- (2) V primeru, da vlagatelj zahtevka za revizijo v 20 dneh od dne, ko je naročnik prejel njegov popolni zahtevek za revizijo, ne prejme odločitve naročnika iz prejšnjega odstavka, lahko nadaljuje postopek pred Državno revizijsko komisijo. O nadaljevanju postopka pred Državno revizijsko komisijo mora vlagatelj zahtevka za revizijo obvestiti tudi naročnika.
- (3) Naročnik zavrne zahtevek za revizijo, če ugotovi, da ob upoštevanju navedb v zahtevku za revizijo ne bi sprejel drugačne odločitve.

Nadaljevanje postopka po odločitvi naročnika

17. člen

- (1) Naročnik mora o svoji odločitvi iz prvega odstavka prejšnjega člena tega zakona v treh dneh od sprejema odločitve obvestiti vlagatelja zahtevka za revizijo in ga hkrati pozvati, da mu najkasneje v treh dneh od prejema obvestila pisno sporoči, ali bo nadaljeval postopek pred Državno revizijsko komisijo ali zahtevek za revizijo umika. Če vlagatelj zahtevka za revizijo šele po preteku danega roka naročniku sporoči, da bo nadaljeval postopek pred Državno revizijsko komisijo ali v primeru molka vlagatelja zahtevka za revizijo, se šteje, da je zahtevek za revizijo umaknjen, o čemer naročnik izda sklep o ustavitvi postopka revizije. Zoper sklep je dopustna pritožba na Državno revizijsko komisijo v treh dneh od prejema sklepa.
- (2) Po prejetem obvestilu, da bo vlagatelj zahtevka za revizijo nadaljeval postopek pred Državno revizijsko komisijo, mora naročnik najkasneje v treh dneh odstopiti vso dokumentacijo Državni revizijski komisiji.

Tretje poglavje

POSTOPEK PRED DRŽAVNO REVIZIJSKO KOMISIJO

Način odločanja

18. člen

- (1) O zahtevku za revizijo odloča posamezni član Državne revizijske komisije ali senat. Posamezne zahtevke za revizijo dodeljuje v odločanje predsednik Državne revizijske komisije.
- (2) Če je predmet revizije javno naročilo, ki ga mora naročnik objaviti v Uradnem glasilu Evropske skupnosti in v zahtevnejših zadevah, odloča senat, ki šteje tri člane.
- (3) Način dela in imenovanje senatov podrobneje ureja Poslovnik iz 7. člena tega zakona.

Nadaljevanje postopka pred Državno revizijsko komisijo

19. člen

(1) Postopek revizije pred Državno revizijsko komisijo se nadaljuje na podlagi odstopa zahtevka za revizijo iz 17. člena tega zakona.

(2) Državna revizijska komisija odloča v mejah zahtevka za revizijo, in sicer o vseh očitanih kršitvah v postopku oddaje javnega naročila. Državna revizijska komisija odloča, ob upoštevanju meja zahtevka za revizijo, tudi o kršitvah, za katere vlagatelj ni vedel ali ni mogel vedeti, pa so vplivale na odločitev naročnika o dodelitvi naročila.

(3) V primeru kršitev temeljnih načel javnega naročanja izvede vse dokaze, za katere meni, da bodo prispevali k razjasnitvi zadeve in k zakoniti in pravilni odločitvi.

Rok za sprejem odločitve

20. člen

(1) Zaradi zavarovanja interesov tako naročnika kot ponudnikov mora biti postopek pred Državno revizijsko komisijo učinkovit in zaključen v najkrajšem možnem času, upoštevaje določbe tega zakona.

(2) O zahtevku za revizijo mora Državna revizijska komisija odločiti in izdati sklep najkasneje v 15 dneh od prejema zahtevka za revizijo in celotne dokumentacije. V utemeljenih primerih se rok lahko podaljša za največ 20 dni, o čemer se obvesti vlagatelja zahtevka za revizijo in naročnika.

(3) Državna revizijska komisija sklep o odločitvi pošlje naročniku, vlagatelju zahtevka za revizijo, Državnemu pravobranilstvu Republike Slovenije in ministrstvu, pristojnemu za finance. Sklep se pošlje tudi izbranemu ponudniku v primeru, da je zahtevek za revizijo vložen po odločitvi naročnika o dodelitvi naročila.

Obvezni podatki

21. člen

(1) Če Državna revizijska komisija ugotovi, da zahtevek za revizijo ne vsebuje vseh obveznih podatkov iz 12. člena tega zakona, pozove vlagatelja zahtevka za revizijo, da ga dopolni. Rok za dopolnitev zahtevka za revizijo je pet dni od dne, ko je vlagatelj prejel zahtevo za dopolnitev.

(2) Državna revizijska komisija lahko pred svojo odločitvijo zahteva dodatna pojasnila od naročnika, vlagatelja zahtevka za revizijo ali drugih udeležencev v postopku oddaje javnega naročila, pridobi strokovno ali izvedensko mnenje in si lahko ogleda tudi ostale dokumente ter dejanske razmere pri strankah v postopku ter zbere druge potrebne podatke za odločitev.

(3) Državna revizijska komisija lahko od oseb javnega in zasebnega prava zahteva osebne in druge podatke ter mnenja, ki so nujno potrebni za izvajanje njenih nalog. Zahteva za pridobitev mnenja oziroma podatkov mora biti obrazložena.

Stroški revizijskega postopka

22. člen

(1) Vlagatelj zahtevka za revizijo mora ob vložitvi zahtevka plačati na ustrezen račun pri ministrstvu, pristojnem za finance, takso v višini 100.000 tolarjev, če je zahtevek za revizijo vložen v postopku oddaje javnega naročila za blago in storitve, oziroma 200.000 tolarjev, če je zahtevek za revizijo vložen v postopku oddaje javnega naročila za gradnje. V postopku oddaje javnih naročil, ki jih mora naročnik objaviti v Uradnem glasilu Evropskih skupnosti, se taksa iz prejšnjega stavka podvoji.

(2) Vsaka stranka predhodno trpi stroške, ki jih povzroči s svojimi dejanji.

(3) Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik na pisno zahtevo vlagatelju zahtevka za revizijo povrniti potrebne stroške, nastale z revizijo.

(4) Če zahtevek za revizijo ni utemeljen, mora vlagatelj zahtevka za revizijo na pisno zahtevo naročniku povrniti potrebne stroške, nastale z revizijo.

(5) Stranki morata v zahtevi opredeljeno navesti stroške, za katere zahtevata povračilo. Povrnitev stroškov je mogoče zahtevati do sprejema odločitve naročnika oziroma Državne revizijske komisije o zahtevku za revizijo.

(6) O stroških odločata naročnik oziroma Državna revizijska komisija. Odločitev Državne revizijske komisije je izvršilni naslov.

Odločitev Državne revizijske komisije

23. člen

(1) Državna revizijska komisija lahko s sklepom:

- zahtevek za revizijo zavrže v primeru, ko je zahtevek za revizijo oziroma obvestilo o nadaljevanju postopka pred Državno revizijsko komisijo vloženo nepravočasno, če ga je vložila oseba, ki ne more izkazati aktivne legitimacije, ali če vlagatelj zahtevka ni dopolnil v roku oziroma v skladu z zahtevo za dopolnitev zahtevka za revizijo iz prvega odstavka 21. člena tega zakona,

- zahtevek za revizijo zavrne kot neutemeljen,
- zahtevku za revizijo ugotovi s tem, da delno ali v celoti razveljavi postopek oddaje javnega naročila,

- na podlagi prejema pisnega obvestila o umiku zahtevka za revizijo, pred sprejemom odločitve Državne revizijske komisije, postopek za revizijo ustavi.

(2) Državna revizijska komisija pri odločanju o pritožbi vlagatelja zahtevka za revizijo zoper ravnanje naročnika na podlagi 12., 13. ali 17. člena tega zakona, s sklepom:

- pritožbo kot prepozno zavrže,
- pritožbo kot neutemeljeno zavrne,
- pritožbi ugotovi in v primeru pritožbe na podlagi 12. ali 13. člena tega zakona odloči, da mora naročnik odločati o zahtevku za revizijo v skladu s 16. členom tega zakona oziroma v primeru pritožbe na podlagi 17. člena tega zakona odloči, da zahtevek za revizijo sprejme v obravnavo.

(3) Državna revizijska komisija mora navesti razloge za svojo odločitev. Državna revizijska komisija naročniku lahko da napotke za pravilno izvedbo postopka v delu, ki je bil razveljavljen.

(4) Državna revizijska komisija lahko ob sprejemu odločitve o zahtevku za revizijo od naročnika zahteva, da Državni revizijski komisiji predloži poročilo o izvedbi postopka, v katerem je bil vložen zahtevek za revizijo ali ponovljenem postopku. Državna revizijska komisija lahko od naročnika zahteva, da skupaj s poročilom predloži dokumentacijo o postopku oziroma izvedbi predmeta javnega naročila. Naročnik mora poročilo predložiti v roku, ki ga določi Državna revizijska komisija in ne sme biti daljši od šestih mesecev po prejemu sklepa o zahtevku za revizijo. Če Državna revizijska komisija ugotovi, da v poročilu ni izkazana odprava nepravilnosti oziroma upoštevanje napotkov Državne revizijske komisije ali naročnik poročila ne predloži, o tem obvesti ministrstvo, pristojno za finance, vlado oziroma nadzorni organ naročnika.

(5) Po končanem postopku pred Državno revizijsko komisijo je sodno varstvo zagotovljeno v postopku povračila škode pred sodiščem splošne pristojnosti.

Četrto poglavje

POMIRJEVALNI POSTOPEK

Uvedba pomirjevalnega postopka

24. člen

(1) Vsaka oseba, ki želi dobiti ali je želela dobiti določeno javno naročilo na vodnem, energetskem, transportnem in telekomunikacijskem področju in meni, da je bila ali bi lahko bila oškodovana zaradi domnevne kršitve prava, ki ureja oddajo javnih naročil ali drugih predpisov v zvezi s pridobitvijo naročila, sme pred vložitvijo zahtevka za revizijo ali istočasno z vložitvijo zahtevka za revizijo predlagati uvedbo pomirjevalnega postopka. O predlogu za uvedbo pomirjevalnega postopka mora naročnik nemudoma obvestiti ministrstvo, pristojno za finance, in ponudnika. Naročnik mora odgovoriti na predlog za uvedbo pomirjevalnega postopka v treh dneh od prejema. Če naročnik odgovori negativno, se lahko nadaljuje postopek po zahtevku za revizijo. Če naročnik ne odgovori v danem roku, se šteje, da se z uvedbo pomirjevalnega postopka strinja.

(2) Pisni predlog za uvedbo pomirjevalnega postopka mora oseba iz prvega odstavka tega člena poslati Evropski komisiji ali ministrstvu, pristojnemu za finance. Predlog za uvedbo pomirjevalnega postopka mora ministrstvo, pristojno za finance, nemudoma poslati Evropski komisiji.

Naročnikova izjava za sodelovanje

25. člen

Če Evropska komisija meni, da je predlog za uvedbo pomirjevalnega postopka upravičen glede na veljavne predpise, pozove naročnika, da poda v naslednjih petih dneh izjavo, ali bo sodeloval v pomirjevalnem postopku. V primeru, da naročnik z izjavo odkloni sodelovanje v pomirjevalnem postopku, Evropska komisija obvesti osebo iz prvega odstavka 24. člena tega zakona, da ne more uvesti postopka.

26. člen

(črtan)

Določitev pomirjevalca

27. člen

(1) Če naročnik izjavi, da bo sodeloval v pomirjevalnem postopku, Evropska komisija predlaga osebo, ki bo vodila pomirjevalni postopek (pomirjevalec).

(2) Obe stranki v pomirjevalnem postopku morata pisno izjaviti, da se strinjata z izborom osebe, ki jo je določila Evropska komisija, in hkrati s seznama predlagati še vsaka po enega pomirjevalca, ki skupaj s prvim vodijo pomirjevalni postopek. Za svetovanje pri delu smeta pomirjevalca povabiti največ dva strokovnjaka. Obe stranki in Evropska komisija smejo zavrniti katerega koli strokovnjaka, ki ga povabita pomirjevalca.

(3) Pomirjevalci morajo dati strankama v postopku, kandidatom in ponudnikom, ki sodelujejo v postopku dodelitve javnega naročila, možnost, da pisno ali ustno podajo mnenje o zadevi.

(4) Pomirjevalci si morajo prizadevati v najkrajšem možnem času doseči sporazum med strankami. Sporazum mora biti skladen z veljavnimi predpisi.

(5) Pomirjevalci poročajo Evropski komisiji o svojih ugotovitvah in o doseženih rezultatih.

(6) Predlagatelj pomirjevalnega postopka in naročnik smeta kadarkoli prekiniti pomirjevalni postopek.

(7) Če se stranki v postopku ne dogovorita drugače, nosita vsaka svoje stroške postopka. V stroške postopka ne štejejo stroški oseb, ki so sodelovale v postopku kot intervenienti (ponudniki, kandidati in drugi morebitni udeleženci). Drugačen dogovor o plačilu stroškov postopka morata stranki sprejeti na začetku postopka.

Udeležba drugih oseb

28. člen

Če je oseba iz prvega odstavka 24. člena tega zakona, ki pa ni predlagala pomirjevalnega postopka, predlagala revizijo postopka glede dodelitve javnega naročila ali je začela sodni postopek, mora naročnik o tem obvestiti osebe, ki vodijo pomirjevalni postopek. Pomirjevalci morajo obvestiti osebo, ki je predlagala revizijo ali sodni postopek, da poteka pomirjevalni postopek, in jo pozvati, da sodeluje v pomirjevalnem postopku. Če oseba, ki je predlagala revizijo ali začela sodni postopek v danem roku ne poda izjave za sodelovanje v pomirjevalnem postopku, lahko pomirjevalci odločijo, po potrebi tudi s preglasovanjem, da se pomirjevalni postopek zaključi, če menijo, da je sodelovanje osebe, ki je začela revizijski postopek ali sodni postopek, nujno za rešitev spora v pomirjevalnem postopku. Pomirjevalci morajo svojo odločitev nemudoma, najkasneje pa v treh dneh od svoje odločitve, sporočiti Evropski komisiji.

Peto poglavje POSTOPEK PRED EVROPSKO KOMISIJO

Ravnanje naročnika in pristojnih organov

28.a člen

(1) S tem členom se ureja ravnanje naročnika in pristojnih organov v Republiki Sloveniji v primeru, če Evropska komisija meni, da je v postopku oddaje javnega naročila prišlo do kršitve pravnega reda Evropskih skupnosti o javnih naročilih.

(2) Republika Slovenija posreduje odgovor Evropski komisiji na zatrjevano kršitev najkasneje v 21 dneh oziroma v primeru, da se zatrjevana kršitev nanaša na oddajo naročila na vodnem, energetske, telekomunikacijskem in transportnem področju najkasneje v 30 dneh od prejema obvestila Evropske komisije. Odgovor lahko vsebuje:

1. navedbo, da je kršitev odpravljena,
2. razloge, zakaj kršitev ni bila odpravljena,
3. navedbo, da so nadaljnje aktivnosti naročnika v postopku oddaje javnega naročila zadržane zaradi vloženega zahtevka za revizijo po tem zakonu oziroma iz drugih razlogov.

(3) V primeru iz 2. točke prejšnjega odstavka lahko Republika Slovenija navede, da je v predmetnem postopku uveden revizijski ali sodni postopek. V tem primeru Republika Slovenija pošlje obvestilo o končanem postopku in izidu postopka Evropski komisiji takoj, ko je postopek pravnomočno končan.

(4) Če je postopek oddaje javnega naročila zadržan zaradi vloženega zahtevka za revizijo po tem zakonu ali na podlagi sodne odločbe, se pošlje Evropski komisiji obvestilo o nadaljevanju postopka takoj, ko prenehajo razlogi za zadržanje, ali obvestilo o morebitnem začetku novega postopka. V tem primeru mora iz obvestila nedvomno izhajati, ali je bila zatrjevana kršitev odpravljena oziroma morajo biti v obvestilu navedeni razlogi, zaradi katerih kršitve ni bilo mogoče odpraviti.

(5) V imenu Republike Slovenije opravlja strokovno-tehnična opravila v postopku po tem členu (obvestila, obrazložitve), ministrstvo, pristojno za finance. Ministrstvo, pristojno za finance, lahko od naročnika zahteva, da mu naročnik najkasneje v desetih dneh odstopi dokumentacijo o izvedenem javnem naročilu skupaj z mnenjem o zatrjevanih kršitvah pravnega reda Evropskih skupnosti o javnih naročilih.

Tretji del IZDAJA POTRDIL

Pregled postopkov

29. člen

(1) Naročniki, ki opravljajo dejavnost na vodnem, energetske, transportnem in telekomunikacijskem področju, lahko dajo periodično pregledati svoje postopke izbora pri oddaji javnih naročil z namenom, da si pridobijo pisno

potrdilo o skladnosti postopkov in prakse s predpisi Evropskih skupnosti in Republike Slovenije o svojih postopkih naročanja.

(2) Naročnik s pisno vlogo, ki ji mora priložiti potrebno dokumentacijo, zaprosi za izdajo potrdila. Vloga se naslovi na ministrstvo, pristojno za finance.

Pristojnost za izdajo potrdila

30. člen

(1) Ministrstvo, pristojno za finance, v postopku priprave mnenja za izdajo potrdila za posamezna vprašanja vključi v sodelovanje strokovne organe in organizacije, ki so jih Vlada Republike Slovenije in drugi organi, določeni z zakonom, pooblastili, da opravljajo določene preizkuse in izdajajo strokovna mnenja in potrdila.

(2) Pristojni strokovni organi in organizacije ter posamezniki morajo biti neodvisni od naročnika in pri svojem delu nepristranski.

(3) Pridobitev potrdila po določbah tega poglavja ne vpliva na možnost vložitve zahtevka za revizijo.

Objava

31. člen

(1) Če pooblaščen organi, ki pripravljajo potrdilo, ugotovijo v postopku nepravilnosti, opozorijo o njih naročnika, da jih odpravi. Potrdilo se izda, ko naročnik odpravi nepravilnosti.

(2) Naročnik, ki pridobi potrdilo, sme objaviti v Uradnem listu Republike Slovenije in Uradnem glasilu Evropskih skupnosti naslednjo izjavo:

»Naročnik je pridobil potrdilo v skladu z zakonom o javnih naročilih in direktivo 92/13, da so bili dne....., postopki dodelitve naročil in praksa skladni s predpisi Evropskih skupnosti in Republike Slovenije.«

Četrty del
POROČANJE

Poročanje Državnemu zboru

32. člen

Državna revizijska komisija enkrat letno o svojem delu poroča Državnemu zboru Republike Slovenije.

Sporočanje podatkov

33. člen

(1) Državna revizijska komisija mora najkasneje do konca januarja za preteklo leto sporočiti Vladi Republike Slovenije, glede na posamezne vrste

postopkov in predmet javnega naročila, naslednje podatke:

1. skupno število prejetih zahtevkov za revizijo
2. ločeno za postopek pred odločitvijo o dodelitvi in po sprejetju odločitve o dodelitvi javnega naročila:
 - število prejetih zahtevkov za revizijo,
 - število zavrženih in zavrženih zahtevkov za revizijo,
3. število razveljavljenih postopkov oddaje javnih naročil, posebej je treba navesti podatek, ali je sklep o razveljavitvi posledica neupoštevanja odločitve Državne revizijske komisije o odpravi kršitev v postopku pred sprejemom odločitve o dodelitvi javnega naročila,
4. število potrjenih odločitev o dodelitvi naročila.

(2) Vlada v sodelovanju z Državno revizijsko komisijo na podlagi podatkov iz prejšnjega odstavka, pripravi predlog ukrepov za odpravo določenih kršitev, ki se ponavljajo, tako da predlaga pripravo ustreznih zakonskih sprememb ali izdajo podzakonskih predpisov.

Peti del
KAZENSKE DOLOČBE

Prekrški

34. člen

(1) Z globo od 1,000.000 do 10,000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek naročnik, razen neposrednega proračunskega uporabnika:

1. če ne izvrši odločitve Državne revizijske komisije iz 23. člena tega zakona,
2. če sklene pogodbo z izbranim ponudnikom kljub ustavitvi postopka po določbi prvega odstavka 11. člena tega zakona,
3. če krši določilo iz prvega odstavka 11. člena tega zakona o zadržanju postopka v primeru vloženega zahtevka za revizijo,
4. če ne sprejme odločitve o zahtevku za revizijo v roku iz 16. člena tega zakona,
5. če ne predloži poročila iz četrtega odstavka 23. člena tega zakona.

(2) Z globo od 300.000 do 1,000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba naročnika, če stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

(3) Postopek o prekršku vodi in o njem odloča pooblaščen uradna oseba Državne revizijske komisije, ki izpolnjuje pogoje po zakonu, ki ureja prekrške in na njegovi podlagi sprejetih predpisih. Pooblaščen uradno osebo določi predsednik Državne revizijske komisije v skladu z zakonom, ki ureja prekrške.

ZAKON O REVIZIJI POSTOPKOV JAVNEGA NAROČANJA – ZRPJN (URADNI LIST RS, ŠT. 78/99) VSEBUJE NASLEDNJE PREHODNE IN KONČNO DOLOČBO:

Šesti del
PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Prehodne določbe

35. člen – upoštevana sprememba iz ZRPJN-A

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati določbe 63. do 73. člena zakona o javnih naročilih (Uradni list RS, št. 24/97).

(2) Postopki, začeti na podlagi vloženih zahtevkov za revizijo pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po določbah 63. do 73. člena zakona o javnih naročilih (Uradni list RS, št. 24/97).

(3) Do imenovanja predsednika in članov Državne revizijske komisije opravljajo delo člani revizijske komisije, imenovani z odlokom o imenovanju predsednika in članov Revizijske komisije po zakonu o javnih naročilih (Uradni list RS, št. 50/97). Državni zbor imenuje Državno revizijsko komisijo v skladu s 5. členom tega zakona v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(4) Predsednik Državne revizijske komisije najkasneje v enem mesecu po imenovanju pripravi akt o sistemizaciji del in nalog strokovnih in administrativnih delavcev Državne revizijske komisije.

(5) Poslovnik o delno Državne revizijske komisije iz 7. člena tega zakona mora pripraviti predsednik najkasneje v enem mesecu od imenovanja.

35.a člen – upoštevana dopolnitev iz ZRPJN-A

Postopki, začeti na podlagi vloženih zahtevkov za revizijo pred uveljavitvijo zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o reviziji postopkov javnega naročanja (Uradni list RS, št. 110/2002), se končajo po določbah zakona o reviziji postopkov javnega naročanja (Uradni list RS, št. 78/99 in 90/99).

36. člen

Do uveljavitve zakona, ki bo urejal pravice iz delovnega razmerja za javne uslužbenke, veljajo glede pravic iz delovnega razmerja za predsednika in člane Državne revizijske komisije enaki predpisi kot veljajo za državne sekretarje, s tem da se plača predsednika Državne revizijske komisije poveča za 10 %.

37. člen – upoštevan popravek ZRPJN in sprememba iz ZRPJN-A

(1) Določbe tega zakona, ki obvezujejo naročnika, Republiko Slovenijo ali njene organe, da sporočajo določene podatke pristojnim organom Evropske unije, in določbe, ki se nanašajo na obveznost objavljanja v Uradnem glasilu Evropskih skupnosti, začnejo veljati z dnem, ko bo postala Republika Slovenija članica Evropske unije.

(2) Določbe 24. do 28. člena tega zakona, ki urejajo pomirjevalni postopek, bodo pričele veljati z dnem, ko bo postala Republika Slovenija članica Evropske unije, in veljajo za javna naročila, ki jih je potrebno objaviti v Uradnem glasilu Evropskih skupnosti.

(3) Določbe 29. do 31. člena tega zakona, ki urejajo izdajo potrdil o pravilnosti postopkov oddaje javnega naročila in določbe 28.a člena tega zakona, začnejo veljati z dnem, ko bo postala Republika Slovenija članica

Evropske unije, in veljajo za javna naročila, ki jih je potrebno objaviti v Uradnem glasilu Evropskih skupnosti.

(4) V primeru javnih naročil, ki se financirajo iz sredstev mednarodnih organizacij, skladov ali drugih podobnih virov, se določila tega zakona uporabljajo v primeru, če je s sporazumom, s katerim je takšno financiranje urejeno in katerega podpisnica je Republika Slovenija, predvideno, da se pravno varstvo zagotavlja v skladu s pravnim redom Republike Slovenije.

(5) Državno pravobranilstvo, ministrstvo, pristojno za finance, in urad, pristojen za varstvo konkurence, v postopkih revizije ne plačajo takse, ki jo določa ta zakon.

Uveljavitev zakona

38. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O REVIZIJI POSTOPKOV JAVNEGA NAROČANJA – ZRPJN-A (URADNI LIST RS, ŠT. 110/02) VSEBUJE NASLEDNJO KONČNO DOLOČBO:

32. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O REVIZIJI POSTOPKOV JAVNEGA NAROČANJA – ZRPJN-B (URADNI LIST RS, ŠT. 42/04) VSEBUJE NASLEDNJO PREHODNO IN KONČNO DOLOČBO:

Prehodna in končna določba

5. člen

Mandat člana Državne revizijske komisije, ki je bil imenovan na podlagi Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o reviziji postopkov javnega naročanja (Uradni list RS, št. 110/02), poteče hkrati s potekom mandata predsednika in članov prve Državne revizijske komisije, ki bo imenovana na podlagi določil tega zakona.

6. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O REVIZIJI POSTOPKOV JAVNEGA NAROČANJA – ZRPJN-C (URADNI LIST RS, ŠT. 61/05) VSEBUJE NASLEDNJO KONČNO DOLOČBO:

8. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

ZAKON O DOPOLNITVAH ZAKONA O REVIZIJI POSTOPKOV JAVNEGA NAROČANJA – ZRPJN-D (URADNI LIST RS, ŠT. 78/2006 Z DNE 25. 7. 2006) VSEBUJE NASLEDNJI DOLOČBI:

2. člen

Določba 11.a člena se uporablja tudi za postopke javnega naročanja, ki že potekajo.

3. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

2. POSLOVNIK O DELU DRŽAVNE REVIZIJSKE KOMISIJE

Na podlagi 7. člena Zakona o reviziji postopkov javnega naročanja (Uradni list RS, št. 78/99, 90/99, 110/02 in 42/02; v nadaljnjem besedilu: ZRPJN) je Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil na 5. občni seji dne 18. 3. 2005 sprejela

P O S L O V N I K

DRŽAVNE REVIZIJSKE KOMISIJE ZA REVIZIJO POSTOPKOV ODDAJE JAVNIH NAROČIL

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (predmet poslovnika)

(1) Ta poslovnik ureja notranjo organizacijo in način dela Državne revizijske komisije za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljnjem besedilu: Državna revizijska komisija), ki v skladu z določbami ZRPJN kot poseben, neodvisen in samostojen državni organ nadzora nad zakonitostjo postopkov oddaje javnih naročil zagotavlja pravno varstvo ponudnikov in javnega interesa v vseh stopnjah postopkov oddaje javnih naročil.

(2) Skrajšano ime je Državna revizijska komisija.

2. člen
(izrazi v tem poslovniku)

(1) V tem poslovniku uporabljeni izrazi predsednik Državne revizijske komisije, član Državne revizijske komisije, predsednik senata, višji svetovalec oziroma svetovalec Državne revizijske komisije, izvedenec, neodvisni strokovnjak in pripravnik, zapisani v moški spolni slovnični obliki, so uporabljeni kot nevtralni za ženske in za moške.

(2) V tem poslovniku uporabljen izraz svetovalec Državne revizijske komisije se uporablja za višje svetovalce in svetovalce Državne revizijske komisije.

(3) Določbe tega poslovnika, ki se nanašajo na svetovalce Državne revizijske komisije, se uporabljajo tudi za pripravnike, ki se na Državni revizijski komisiji usposablajo za uradniška delovna mesta.

(4) V tem poslovniku uporabljen izraz zadeva pomeni predmet odločanja Državne revizijske komisije na podlagi zahtevkov za revizijo in pritožb.

II. ORGANIZACIJA IN NAČIN DELA

3. člen
(predstavljanje)

(1) Državna revizijska komisija ima predsednika in štiri člane.

(2) Predsednik zastopa, vodi in organizira delo Državne revizijske komisije.

(3) V času odsotnosti predsednika opravlja naloge iz njegove pristojnosti in predstavlja Državno revizijsko komisijo član, ki ga na predlog predsednika pooblasti občna seja (v nadaljevanju: član, ki nadomešča predsednika).

(4) Predsednik lahko pooblasti posamezne člane, da organizirajo in vodijo delo na posameznih področjih. Pri opravljanju procesnih dejanj v posameznih zadevah lahko vsak član oziroma predsednik senata predstavlja Državno revizijsko komisijo.

4. člen
(poslovanje Državne revizijske komisije)

Državna revizijska komisija posluje in odloča o zadevah v skladu z ZRPJN na svojem sedežu, posamezna procesna dejanja v postopku pa lahko opravi tudi zunaj svojega sedeža.

5. člen
(uradni jezik)

- (1) Uradni jezik Državne revizijske komisije je slovenščina.
- (2) Pripadniki italijanske in madžarske narodne skupnosti lahko v postopku pred Državno revizijsko komisijo uporabljajo svoj jezik v skladu z ustavo in zakonom.
- (3) Listine, ki so bile izdane v tujem jeziku in so pomembne za odločitev o posamezni zadevi, je dolžna stranka v postopku predložiti Državni revizijski komisiji v overjenem prevodu v slovenski jezik.

6. člen
(varovanje skrivnosti)

- (1) Vsi zaposleni na Državni revizijski komisiji ter neodvisni strokovnjaki in izvedenci, ki jih v postopku odločanja o posamezni zadevi določi Državna revizijska komisija, morajo pri svojem delu varovati osebne podatke in podatke, ki predstavljajo državno, vojaško, uradno ali poslovno skrivnost. Z listinami in dokumenti morajo ravnati skladno s stopnjo zaupnosti, ki jo določajo predpisi o varovanju osebnih oziroma zaupnih podatkov.
- (2) Predsednik Državne revizijske komisije s posebnim notranjim aktom natančneje določi ukrepe in postopke za varovanje osebnih podatkov in podatkov, ki predstavljajo državno, vojaško, uradno ali poslovno skrivnost.

7. člen
(javnost dela)

- (1) Za javnost dela Državne revizijske komisije skrbi predsednik. O svojem delu in ugotovitvah Državna revizijska komisija obvešča javnost z javno predstavitvijo letnega poročila o svojem delu in s tiskovnimi konferencami.
- (2) O delu Državne revizijske komisije javnost obvešča predsednik Državne revizijske komisije, na podlagi pooblastila predsednika pa tudi posamezen član Državne revizijske komisije.
- (3) Predsedniki senatov ali posamezni člani Državne revizijske komisije, ki so pristojni za odločanje o zadevi, lahko po pooblastilu predsednika Državne revizijske komisije seznanijo javnost o posamezni zadevi in posredujejo osnovne informacije o poteku postopka.
- (4) Vsakdo ima v skladu z zakonom, ki ureja dostop do informacij javnega značaja, pravico do vpogleda v odločitve Državne revizijske komisije o zahtevkih za revizijo in pritožbah na način, ki zagotavlja varstvo državne, uradne, poslovne in vojaške skrivnosti oziroma varstvo zasebnosti.

(5) Odločitve Državne revizijske komisije o zahtevkih za revizijo in pritožbah se po prejemu dokazil, iz katerih je razvidno, da je bila odločitev o zadevi vročena vsem strankam v postopku, objavijo na spletnih straneh Državne revizijske komisije. Odločitve Državne revizijske komisije se objavijo v celoti, razen če določeni deli odločitve vsebujejo osebne podatke ali podatke, ki morajo biti varovani kot zaupni.

(6) Državna revizijska komisija na svoji spletni strani objavlja katalog informacij javnega značaja v skladu s predpisi, ki urejajo dostop do informacij javnega značaja.

8. člen (delovna mesta)

Podrobnejšo organizacijo Državne revizijske komisije, število in nazive delovnih mest z opisi del in nalog ter pogoje za njihovo zasedbo ureja Državna revizijska komisija s posebnim aktom v skladu z ZRPJN, zakonom, ki ureja položaj javnih uslužbencev, in tem poslovníkom.

9. člen (zunanja razmerja)

(1) Državna revizijska komisija sodeluje z državnimi organi na način, ki zagotavlja samostojnost in neodvisnost Državne revizijske komisije kot organa nadzora nad zakonitostjo postopkov oddaje javnih naročil.

(2) Državna revizijska komisija navezuje stike in sodeluje s podobnimi ustanovami v drugih državah in deluje v ustreznih mednarodnih organizacijah.

10. člen (predsednik Državne revizijske komisije)

(1) Predsednik je odgovoren za delo in organizacijo Državne revizijske komisije in podpisuje vse akte oziroma pogodbe, ki jih izdaja oziroma sklepa Državna revizijska komisija, razen aktov vodenja postopkov in sklepov, s katerimi posamezen član ali senat odloča v posamezni zadevi.

(2) Predsednik Državne revizijske komisije:

1. zastopa in predstavlja Državno revizijsko komisijo,
2. sprejema akt o organizaciji in sistemizaciji del ter nalog uradnikov in strokovno-tehničnih uslužbencev Državne revizijske komisije,
3. pripravlja letni finančni načrt Državne revizijske komisije in odloča o porabi sredstev v skladu z letnim finančnim načrtom,

4. predloži letno poročilo o delu Državne revizijske komisije Državnemu zboru in sporoča podatke o obravnavanih zadevah Vladi Republike Slovenije v skladu z ZRPJN,
5. izdaja druge splošne in posamične akte, ki urejajo poslovanje Državne revizijske komisije in vprašanja, ki se nanašajo na notranjo organizacijo, na pravice in obveznosti zaposlenih, na njihovo razporejanje, napredovanje, izobraževanje, nagrajevanje in disciplinsko odgovornost ter na notranje pisarniško poslovanje,
6. imenuje predsednika in člane senata oziroma posameznega člana Državne revizijske komisije, ki so pristojni za odločanje o posamezni zadevi,
7. odloča o imenovanju in razrešitvi javnih uslužbencev Državne revizijske komisije v skladu z zakonom, ki ureja položaj javnih uslužbencev,
8. obvešča javnost o delu Državne revizijske komisije,
9. sklicuje in vodi občne seje Državne revizijske komisije in strokovne kolegije,
10. pooblašča člane Državne revizijske komisije za organizacijo in vodenje dela na posameznem področju delovanja Državne revizijske komisije,
11. skrbi za stike z drugimi državnimi organi,
12. odloča o drugih zadevah, ki so po ZRPJN ali po tem poslovniku v njegovi pristojnosti.

(3) Akti o organizaciji in sistemizaciji del ter nalog javnih uslužbencev Državne revizijske komisije ter drugi splošni akti, ki urejajo poslovanje Državne revizijske komisije in vprašanja, ki se nanašajo na notranjo organizacijo, na pravice in obveznosti zaposlenih, na njihovo razporejanje, napredovanje, izobraževanje, nagrajevanje in disciplinsko odgovornost ter na notranje pisarniško poslovanje, se objavijo na oglasni deski kabineta Državne revizijske komisije.

11. člen

(občna seja Državne revizijske komisije)

(1) Občno sejo Državne revizijske komisije sestavljajo predsednik in vsi člani Državne revizijske komisije.

(2) Na občni seji se odločitve sprejemajo z javnim glasovanjem. Predlog, ki je dan na glasovanje, je sprejet, če zanj glasuje večina vseh članov Državne revizijske komisije.

(3) Če ta poslovnik ne določa drugače, občno sejo Državne revizijske komisije sklicuje in vodi predsednik Državne revizijske komisije. Predsednik Državne revizijske komisije mora sklicati občno sejo najkasneje v roku 15 dni, če najmanj dva člana Državne revizijske komisije zahtevata obravnavo posameznega strokovnega ali organizacijskega vprašanja.

(4) Predsednik skliče občno sejo s pisnim obvestilom, ki ga članom Državne revizijske komisije posreduje praviloma najmanj 3 dni pred sejo.

(5) O občni seji Državne revizijske komisije se vodi zapisnik, ki se objavi na oglasni deski kabineta Državne revizijske komisije.

(6) Stališča občne seje o pomembnih pravnih ali strokovnih vprašanjih morajo biti objavljena na spletni strani Državne revizijske komisije.

(7) Za sklic korespondenčne seje se z izjemo roka iz četrtega odstavka tega člena smiselno uporabijo določbe tega člena.

12. člen (pristojnosti občne seje)

(1) Na občni seji Državne revizijske komisije se:

1. sprejme poslovnik Državne revizijske komisije,
2. na predlog predsednika Državne revizijske komisije sprejme letno poročilo o delu Državne revizijske komisije,
3. na predlog predsednika Državne revizijske komisije odloča o podelitvi pooblastila za nadomeščanje predsednika v njegovi odsotnosti (tretji odstavek 3. člena tega poslovnika),
4. obravnava predlog zaključnega računa Državne revizijske komisije,
5. odloča o predlogu ukrepov Vladi Republike Slovenije za odpravo določenih kršitev, ki jih ugotavlja Državna revizijska komisija in predlogu za ustrezne zakonske spremembe ali izdajo podzakonskih aktov,
6. razpravlja in sprejema stališča o pomembnejših pravnih in strokovnih vprašanjih,
7. odloča o drugih zadevah, ki so po zakonu ali po tem poslovniku v pristojnosti občne seje Državne revizijske komisije.

(2) Sprejeta stališča iz prejšnjega odstavka je potrebno upoštevati pri delu Državne revizijske komisije in se lahko spremenijo samo na novi občni seji.

13. člen (strokovni kolegij)

(1) Za obravnavanje posameznih vprašanj, ki se nanašajo na delo in organizacijo Državne revizijske komisije, lahko predsednik sklicuje strokovne kolegije članov in svetovalcev Državne revizijske komisije. Na strokovnem kolegiju so lahko, če je to potrebno za obravnavo posameznih vprašanj, prisotni tudi strokovno tehnični delavci Državne revizijske komisije.

(2) Praviloma na strokovnem kolegiju predsedniki senatov, posamezni člani in svetovalci Državne revizijske komisije predstavijo posamezne zadeve, ki zahtevajo preučitev strokovno zahtevnejših pravnih in dejanskih vprašanj ali poenotenje prakse Državne revizijske komisije.

(3) Stališča, ki so izražena na strokovnem kolegiju ob obravnavi posameznih zadev, v nobenem primeru ne morejo vplivati na odločitve, ki jih sprejme posamezen član ali senat oziroma o katerih se glasuje na občni seji.

(4) Posamezen član Državne revizijske komisije ali svetovalec lahko predlaga, da se na strokovnem kolegiju obravnava določeno vprašanje.

(5) Na strokovnem kolegiju se obravnavajo tudi vprašanja in predstavijo okoliščine, ki so povezane z delom in organizacijo Državne revizijske komisije.

14. člen (neodvisni strokovnjaki in izvedenci)

Za opravljanje določenih strokovnih opravil v postopku odločanja o zadevi lahko predsednik Državne revizijske komisije, senat ali posamezni člani določijo neodvisne strokovnjake in izvedence.

15. člen (poročilo o delu in sporočanje podatkov)

(1) Državna revizijska komisija na predlog predsednika Državne revizijske komisije enkrat letno sprejema poročilo o svojem delu in ga poda Državnemu zboru Republike Slovenije. Poročilo o delu vsebuje vse pomembnejše podatke o delu, porabi sredstev, sprejetih stališčih in ugotovitvah Državne revizijske komisije.

(2) Letno poročilo se objavi na spletnih straneh Državne revizijske komisije.

(3) Državna revizijska komisija mora v skladu z ZRPJN Vladi Republike Slovenije sporočiti podatke o obravnavanih zadevah.

16. člen (predlaganje ukrepov)

Če Državna revizijska komisija pri svojem delu ugotovi, da je treba sprejeti določene ukrepe za preprečitev ponavljajočih kršitev pravil javnega naročanja, pripravi predlog za sprejem ukrepov oziroma pobudo za spremembe predpisov javnega naročanja in jo posreduje Državnemu zboru Republike Slovenije ter Vladi Republike Slovenije.

17. člen (postopek o prekršku)

(1) Če so v postopku odločanja o zadevi ugotovljene kršitve, ki pomenijo prekršek po predpisih javnega naročanja, poda Državna revizijska komisija na predlog posameznega člana oziroma predsednika senata, ki je odločal o zadevi, predlog za začetek postopka o prekršku pri pristojnem prekrškovnem organu ali sodišču.

(2) Postopek iz prejšnjega odstavka tega člena je treba začeti takoj, ko so v postopku odločanja o zadevi ugotovljene kršitve, ki pomenijo prekršek po predpisih javnega naročanja.

18. člen (obvestila organom)

Če so v postopku odločanja o zadevi ugotovljene nepravilnosti, škode ali zlorabe, če obstaja dvom o gospodarni rabi javnih sredstev ali če obstaja sum storitve kaznivega dejanja, mora predsednik Državne revizijske komisije na predlog posameznega člana oziroma predsednika senata, ki je odločal o zadevi, o tem obvestiti organe za nadzor nad porabo javnih sredstev, nadzorne organe naročnika oziroma druge pristojne državne organe.

III. NAČIN DELA IN IMENOVANJE SENATOV

19. člen (dodeljevanje zadev)

(1) Po prejemu zadeve predsednik Državne revizijske komisije s sklepom dodeli zadevo posameznemu članu Državne revizijske komisije oziroma imenuje senat.

(2) Senat je sestavljen iz treh članov, izmed katerih je eden predsednik senata. Predsednik senata v sodelovanju s svetovalcem vodi postopek, izdaja akte vodenja postopka in pripravi predlog za odločitev o zadevi.

(3) Za odločanje o posamezni zadevi predsednik Državne revizijske komisije določi posameznega člana ali imenuje senat ob upoštevanju zahtevnosti primera, pri čemer upošteva vrednost predmeta javnega naročila, obsežnost dokumentacije in druge okoliščine, ki so pomembne za presojo zahtevnosti posameznega primera. V postopkih oddaje javnih naročil gradenj se kot vrednost predmeta javnega naročila, po kateri se zadeva opredeli kot zahtevnejša v smislu obveznosti imenovanja senata, šteje vrednost, pri kateri je za javno naročilo storitev obvezna objava v Uradnem listu Evropske unije.

(4) Predsednik Državne revizijske komisije mora za odločanje o zadevi imenovati senat, če je predmet revizije javno naročilo, ki ga mora naročnik objaviti v Uradnem listu Evropske unije ali če je to potrebno glede na zahtevnost zadeve.

(5) Predsednik Državne revizijske komisije dodeli zadevo posameznemu članu Državne revizijske komisije, če je predmet revizije javno naročilo, ki ga naročniku ni treba objaviti v Uradnem listu Evropske unije in če glede na zahtevnost zadeve ni treba določiti senata.

20. člen
(sodelovanje svetovalcev)

(1) Predsednik Državne revizijske komisije po sistemu kroženja določi posameznim članom Državne revizijske komisije svetovalce za določeno obdobje.

(2) Po dodelitvi zadeve posamezen član oziroma predsednik senata določi, kateri svetovalec naj sodeluje pri pripravi predloga za odločitev o zadevi, pri čemer upošteva njegovo obremenjenost s posameznimi zadevami in drugimi nalogami, ki jih izvaja na Državni revizijski komisiji.

21. člen
(predlog za imenovanje senata)

(1) Če posamezen član Državne revizijske komisije, ki mu je bila kot posamezniku dodeljena zadeva, po pregledu dokumentacije ugotovi, da bi moral o njej odločati senat, predlaga predsedniku Državne revizijske komisije, da za odločanje o tej zadevi imenuje senat.

(2) Vsak član Državne revizijske komisije lahko od predsednika Državne revizijske komisije zahteva, da za odločanje o zadevi, ki je bila dodeljena posameznemu članu, imenuje senat, če je predmet odločanja javno naročilo, ki ga mora naročnik objaviti v Uradnem listu Evropske unije.

22. člen
(vrstni red dodeljevanja zadev in imenovanje senatov)

(1) Predsednik Državne revizijske komisije dodeljuje zadeve posameznemu članu oziroma senatu v skladu z 19. členom tega poslovnika. Ob dodelitvi zadeve senatu predsednik Državne revizijske komisije imenuje predsednika in dva člana senata.

(2) Praviloma se dnevno prispele zadeve dodeljujejo članom Državne revizijske komisije po vrstnem redu prejema zadeve upoštevaje abecedni red začetnic priimkov članov Državne revizijske komisije. Abecedni vrstni red se upošteva pri dodeljevanju zadev posameznemu članu in v primerih, ko o zadevah odloča senat. Pri senatnem odločanju se abecedni vrstni red upošteva tudi pri določanju vloge člana v senatu (predsednik oziroma član). Abecednega vrstnega reda se ne upošteva v primerih, ko gre za odločanje o

podobni zadevi oziroma o zadevi, v kateri je določen član Državne revizijske komisije že odločal, ali v primeru, da ima določen član Državne revizijske komisije posebna strokovna znanja, ki so pomembna za odločanje o zadevi.

(3) Zadeve, v katerih v skladu z 19. členom tega poslovnika odloča posameznik, se dodeljujejo članom Državne revizijske komisije. Zadeve, za odločanje katerih se v skladu z 19. členom tega poslovnika imenuje senat, se enakopravno dodeljujejo članom in predsedniku Državne revizijske komisije.

(4) Sestava senatov ni stalna.

23. člen

(neodvisnost predsednika in članov Državne revizijske komisije)

(1) Predsednik in člani Državne revizijske komisije so pri opravljanju svoje funkcije neodvisni. Vezani so na ustavo in zakon.

(2) Predsednik in član Državne revizijske komisije je lahko predčasno razrešen samo pod pogoji, ki so določeni v ZRPJN.

24. člen

(izločitev)

(1) Predsednik ali član Državne revizijske komisije ne more odločati o zadevi, če je s ponudnikom, zakonitim zastopnikom ali pooblaščenecem ponudnika oziroma z zakonitimi zastopniki, člani organov upravljanja ali odgovornimi osebami naročnika v poslovnem ali sorodstvenem razmerju v ravni vrsti ali v stranski vrsti do vštetega četrtega kolena, v zakonski zvezi, četudi je ta že prenehala ali v izvenzakonski skupnosti ali v svaštvu do vštetega tretjega kolena.

(2) Predsednik ali član Državne revizijske komisije ne more odločati o zadevi, če je bil zaposlen pri ponudniku ali naročniku, pa od prenehanja zaposlitve še ni pretekel rok dveh let.

(3) O navedenih in drugih razlogih za izločitev mora član Državne revizijske komisije nemudoma obvestiti predsednika Državne revizijske komisije, ki odloča o izločitvi.

(4) O izločitvi predsednika Državne revizijske komisije se odloči na občni seji Državne revizijske komisije, ki jo skliče in vodi član, ki nadomešča predsednika.

(5) Za izločitev svetovalcev veljajo enaka pravila kot za izločitev članov Državne revizijske komisije. O izločitvi svetovalcev odloča predsednik Državne revizijske komisije.

25. člen
(imenovanje nadomestnega člana senata)

V primeru daljše odsotnosti člana senata predsednik Državne revizijske komisije imenuje nadomestnega člana senata.

26. člen
(način dela senata)

(1) Po imenovanju senata in preučitvi prejete dokumentacije o zadevi predsednik senata skliče sejo, na kateri povzame navedbe strank in vsa pomembnejša dejstva v postopku, vsi člani senata pa predstavijo svoje mnenje o zadevi. Če je na podlagi obstoječe dokumentacije in predloženih dokazov to mogoče, člani senata podajo ustne predloge za odločitev o zadevi, predsednik senata pa v sodelovanju s svetovalcem pripravi pisni predlog za odločitev o zadevi.

(2) Če na podlagi obstoječe dokumentacije in predloženih dokazov na prvi seji ni mogoče sprejeti odločitve o zadevi, se člani senata dogovorijo o tem, katera procesna dejanja bodo izvedli, katero dodatno dokumentacijo bodo zahtevali in katere dokaze bodo izvedli. Ko je v postopku pridobljena celotna dokumentacija in ko so izvedeni vsi potrebni dokazi, predsednik senata skliče sejo, na kateri člani senata po preučitvi celotne dokumentacije in izvedenih dokazov podajo ustne predloge za odločitev o zadevi, predsednik senata pa v sodelovanju s svetovalcem pripravi pisni predlog za odločitev o zadevi.

(3) Predsednik senata mora pri pripravi pisnega predloga za odločitev o zadevi smiselno upoštevati ustne predloge članov senata.

(4) Ko je pisni predlog za odločitev o zadevi pripravljen, ga predsednik senata posreduje ostalima članoma senata. Po prejemu in preučitvi predloga odločitve predsednik senata nemudoma skliče sejo, na kateri senat obravnava predlog za odločitev o zadevi.

27. člen
(način odločanja senata)

(1) Senat odloča o zadevi na nejavni seji, ki jo skliče in vodi predsednik senata. Na seji senata je poleg predsednika in članov senata prisoten le svetovalec, ki je sodeloval v zadevi.

(2) Senat odloča z večino glasov vseh članov. Predsednik senata in člani senata se ne smejo vzdržati glasovanja.

(3) O sejah senata vodi svetovalec zapisnik, ki obsega tudi zapis o glasovanju predsednika in članov senata in ga podpišejo vsi člani senata.

28. člen
(rok za odločitev)

- (1) Senat oziroma posamezen član Državne revizijske komisije mora odločiti o zahtevku za revizijo in izdati sklep najkasneje v 15 dneh od prejema zahtevka za revizijo in celotne dokumentacije oziroma odločiti o pritožbi in izdati sklep najkasneje v 8 dneh od prejema pritožbe.
- (2) V utemeljenih primerih lahko senat oziroma posamezen član Državne revizijske komisije podaljša rok za odločitev o zahtevku za revizijo za največ 20 dni. Predsednik senata oziroma posamezen član Državne revizijske komisije mora pred iztekom 15 dnevnega roka o podaljšanju roka in razlogih za podaljšanje obvestiti predsednika Državne revizijske komisije, ki o tem obvesti vse stranke v postopku.
- (3) Pismeni odpravek sklepa mora Državna revizijska komisija strankam poslati v roku treh dni od izdaje sklepa.

29. člen
(odločitev o nezadržanju postopka)

- (1) O predlogu naročnika, da vloženi zahtevek za revizijo ne zadrži nadaljnjih aktivnosti naročnika v postopku oddaje javnega naročila, lahko odloča predsednik Državne revizijske komisije s sklepom. V primeru, če je predlog naročnika na Državno revizijsko komisijo vložen skupaj z zahtevkom za revizijo oziroma pritožbo oziroma če je zadeva že dodeljena posameznemu članu ali senatu, lahko o predlogu naročnika, da vloženi zahtevek za revizijo ne zadrži nadaljnjih aktivnosti naročnika v postopku oddaje javnega naročila, odloči posamezen član ali senat.
- (2) Če je predsednik Državne revizijske komisije že izdal sklep, s katerim je odločil o predlogu naročnika, da vloženi zahtevek za revizijo ne zadrži nadaljnjih aktivnosti naročnika v postopku oddaje javnega naročila, lahko posamezen član ali senat po prejemu zadeve ta sklep spremeni, če po preučitvi celotne dokumentacije ugotovi, da za to obstajajo utemeljeni razlogi.

30. člen
(sklep)

- (1) Državna revizijska komisija odloči o zadevi v obliki sklepa.
- (2) Sklep Državne revizijske komisije je opremljen z opravilno številko, datumom, podpisom in žigom Državne revizijske komisije.
- (3) Vse izvode sklepa podpiše predsednik senata oziroma posamezen član Državne revizijske komisije. Po en izvod sklepa se vroči vlagatelju zadeve,

naročniku in ministrstvu, pristojnemu za finance, v primeru, ko je zahtevek za revizijo vložen po odločitvi naročnika o dodelitvi naročila, pa se sklep vroči tudi izbranemu ponudniku. En izvod sklepa se shrani v arhivu Državne revizijske komisije. Arhivski izvod sklepa podpišejo vsi člani senata in svetovalec.

31. člen
(izvajanje procesnih dejanj)

(1) Izvajanje procesnih dejanj v zadevi je treba opraviti tako, da se v skladu z določili ZRPJN pridobi vsa dokumentacija in ugotovijo vsa dejstva, ki so pomembna za odločanje o zadevi, ter izvedejo vsi dokazi, ki so potrebni za sprejem odločitve.

(2) Akti vodenja postopka, v katerih Državna revizijska komisija v postopku odločanja o zadevi strankam v skladu z ZRPJN postavlja prekluzivne roke, morajo vsebovati izrecno opozorilo o tem, kakšna je posledica neupoštevanja postavljenega roka.

(3) Akte vodenja postopka podpiše predsednik senata ali član Državne revizijske komisije, ki mu je bila dodeljena zadeva, oziroma predsednik Državne revizijske komisije.

32. člen
(stroški)

(1) Stroški postopka so stroški, ki nastanejo med postopkom ali zaradi postopka.

(2) Stroški postopka obsegajo tudi nagrado za delo odvetnika in drugih oseb, ki jim zakon priznava pravico do nagrade.

(3) Pri odločanju o tem, kateri stroški naj se povrnejo, upošteva senat oziroma posamezni član Državne revizijske komisije le tiste stroške, ki so bili potrebni za postopek revizije oddaje javnega naročila. O tem, kateri stroški so bili potrebni in koliko znašajo, odloči senat oziroma posamezen član Državne revizijske komisije na opredeljeno zahtevo brez obravnave in po skrbni presoji vseh okoliščin.

(4) Če je za stroške predpisana tarifa, se takšni stroški odmerijo po tarifi.

(5) Povrnitev stroškov se lahko zahteva do odločitve Državne revizijske komisije o zahtevku za revizijo.

(6) O stroških postopka senat oziroma posamezen član Državne revizijske komisije odloči v sklepu, s katerim se odloči v postopku pred Državno revizijsko komisijo ali s posebnim sklepom.

33. člen

(stroški za izdelavo izvedenskega ali strokovnega mnenja)

- (1) Če odredi senat oziroma posamezen član Državne revizijske komisije v postopku odločanja o zadevi na predlog strank ali po uradni dolžnosti izdelavo izvedenskega ali strokovnega mnenja, naloži strankam v postopku, da založijo predujem za izdelavo mnenja.
- (2) Če senat oziroma posamezen član Državne revizijske komisije odredi izdelavo izvedenskega ali strokovnega mnenja po uradni dolžnosti, stranka pa v postavljenem roku ne založi predujma, lahko stroške za izdelavo mnenja založi Državna revizijska komisija.
- (3) Stroške za izdelavo izvedenskega ali strokovnega mnenja nosijo stranke v postopku v skladu z ZRPJN.

34. člen

(evidenca o poročilih o izvedbi postopka)

- (1) Državna revizijska komisija vodi evidenco o poročilih o izvedbi postopka ter sprejema ustrezne ukrepe v skladu z ZRPJN.
- (2) Posamezen član Državne revizijske komisije oziroma predsednik senata, ki je v odločitvi o zadevi od naročnika zahteval poročilo o izvedbi postopka, mora v primeru, če ugotovi, da v poročilu ni izkazana odprava nepravilnosti oziroma upoštevanje napotkov Državne revizijske komisije ali da poročilo ni bilo predloženo v roku, predsedniku Državne revizijske komisije podati ugotovitev o tem.

35. člen

(arhiviranje dokumentacije)

Državna revizijska komisija arhivira vso pomembnejšo dokumentacijo o posamezni zadevi v skladu s predpisi, ki urejajo področje arhiviranja.

36. člen

(hramba kopij ponudb)

Državna revizijska komisija zagotavlja ustrezne pogoje za prejem in hrambo kopij ponudb v skladu z zakonom, ki ureja javna naročila.

37. člen

(vpisnik)

(1) O prispelih zadevah se vodi vpisnik, ki se objavlja tudi na spletnih straneh Državne revizijske komisije.

(2) Predsednik Državne revizijske komisije lahko s posebnim notranjim aktom določi način in vodenje vpisnika.

IV. KONČNI DOLOČBI

38. člen (prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega poslovnika preneha veljati poslovnik Državne revizijske komisije za revizijo postopkov oddaje javnih naročil, objavljen v Uradnem listu RS št. 55/2000.

39. člen (uveljavitev)

(1) Ta poslovnik sprejme Državna revizijska komisija v soglasju z Državnim zborom Republike Slovenije. Po prejemu soglasja Državnega zbora Republike Slovenije se poslovnik objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Ta poslovnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št.: 037-12/05-1
Ljubljana, dne 18. 3. 2005

predsednik Državne revizijske komisije
dr. Aleksij MUŽINA